

บทที่ 2
บทบาทในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง, ยึดมั่นในนโยบายโดดเดี่ยว
และเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (1917 - 1933)

ปีเหตุการณ์สำคัญ 1917-1933

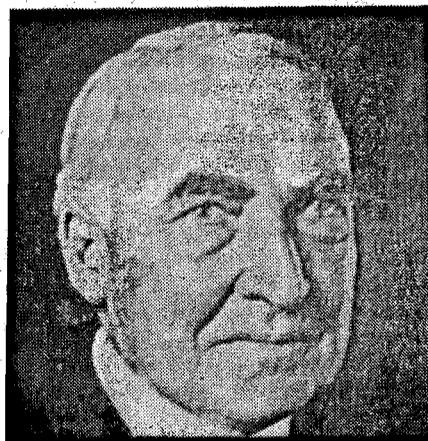
- 1917-1921 สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของวู้ดโร ที. วิลสัน สมัยที่ 2 - P₂₈
- 1914-1918 สงครามโลกครั้งที่ 1
- 1917 สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 - 6 เมษายน
รัฐบาลคอมมิวนิสต์จัดตั้งในรัสเซีย - 7 พฤศจิกายน
- 1918 วู้ดโร วิลสันเสนอหลักสันติภาพ 14 ประการ - 8 มกราคม
The Treaty of Bucharest
The Treaty of Brest-Litovsk
- 1919 ประชุมสันติภาพที่กรุงปารีส - 18 มกราคม
The Eighteenth Amendment - 29 มกราคม
ลงนามในสนธิสัญญาแวร์ซายส์ - 28 มิถุนายน
วุฒิสมาชิกไม่ให้การรับรองในสนธิสัญญาแวร์ซายส์
- 1920 ประชุมสันนิบาตชาติครั้งแรก - 10 มกราคม
The Nineteenth Amendment - 26 สิงหาคม
- 1921-1923 สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของวอร์เรน จี. ฮาร์ดิง - P₂₉
- 1921 The Emergency Quota Act - 19 พฤษภาคม
The Emergency Tariff Act - 27 พฤษภาคม
The Budget and Accounting Act - 10 มิถุนายน
The Veterans' Bureau - 9 สิงหาคม
- 1922 The Protective Fordney - Mc Cumber Tariff Act - 21 กันยายน
รัฐบาลฟาสซิสต์จัดตั้งในอิตาลี - 28 ตุลาคม
The Washington Disarmament Conference 12 พฤศจิกายน 1921- กุมภาพันธ์ 1922
- 1923 วอร์เรน จี. ฮาร์ดิงเสียชีวิตกระทันหัน - 2 สิงหาคม
- 1923-1929 สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของแคลวิน คูลิจิด - P₃₀
- 1924 The Soldiers Bonus Bill - 10 พฤษภาคม
The National Origins Quota Act - 26 พฤษภาคม (มีผลบังคับใช้ 1 กรกฎาคม 1929)
ยอมรับอเมริกันอินเดียเป็นประชากรอเมริกา - 15 มิถุนายน

- The Agricultural Credit Act - 24 สิงหาคม
- 1928 The Kellogg-Briand Pact or The Pact of Paris - 13 เมษายน
- 1929-1933 สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของเฮอรัลด์ ซี. ฮูเวอร์ - P₃₁
- 1929 The Agricultural Marketing Act - 15 มิถุนายน
ตลาดหุ้นล้ม เริ่มภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ - 24 ตุลาคม
- 1930 The London Naval Conference 21 มกราคม - 22 เมษายน
The Hawley-Smoot Tariff Act - 17 มิถุนายน
- 1931 ญี่ปุ่นรุกรานแมนจู
- 1932 The Reconstruction Finance Corporation - 22 มกราคม
The Glass-Steagall Banking Act - 27 กุมภาพันธ์
The Twentieth Amendment - 3 มีนาคม
The Federal Home Loan Bank Act - 22 กรกฎาคม

Woodrow Wilson
1856-1924; New Jersey
Democrat
In office: 1913-1921

The Wilson Administration		
President	Woodrow Wilson	1913-1921
Vice President	Thomas R. Marshall	1913-1921
Secretary of State	William J. Bryan	1913-1915
	Robert Lansing	1915-1920
	Bainbridge Colby	1920-1921
Secretary of Treasury	William G. McAdoo	1913-1918
	Carter Glass	1918-1920
	David F. Houston	1920-1921
Secretary of War	Lindley M. Garrison	1913-1916
	Newton D. Baker	1916-1921
Attorney General	James C. McReynolds	1913-1914
	Thomas W. Gregory	1914-1919
	A. Mitchell Palmer	1919-1921
Postmaster General	Albert S. Burleson	1913-1921
Secretary of Navy	Josephus Daniels	1913-1921
Secretary of Interior	Franklin K. Lane	1913-1920
	John B. Payne	1920-1921
Secretary of Agriculture	David F. Houston	1913-1920
	Edwin T. Meredith	1920-1921
Secretary of Commerce	William C. Redfield	1913-1919
	Joshua W. Alexander	1919-1921
Secretary of Labor	William B. Wilson	1913-1921

Warren G. Harding
1865–1923; Ohio
Republican
In office: 1921–1923

The Harding Administration		
President	Warren G. Harding	1921–1923
Vice President	Calvin Coolidge	1921–1923
Secretary of State	Charles E. Hughes	1921–1923
Secretary of Treasury	Andrew Mellon	1921–1923
Secretary of War	John W. Weeks	1921–1923
Attorney General	Harry M. Daugherty	1921–1923
Postmaster General	Will H. Hays	1921–1922
	Hubert Work	1922–1923
	Harry S. New	1923
Secretary of Navy	Edwin Denby	1921–1923
Secretary of Interior	Albert B. Fall	1921–1923
	Hubert Work	1923
Secretary of Agriculture	Henry C. Wallace	1921–1923
Secretary of Commerce	Herbert C. Hoover	1921–1923
Secretary of Labor	James J. Davis	1921–1923

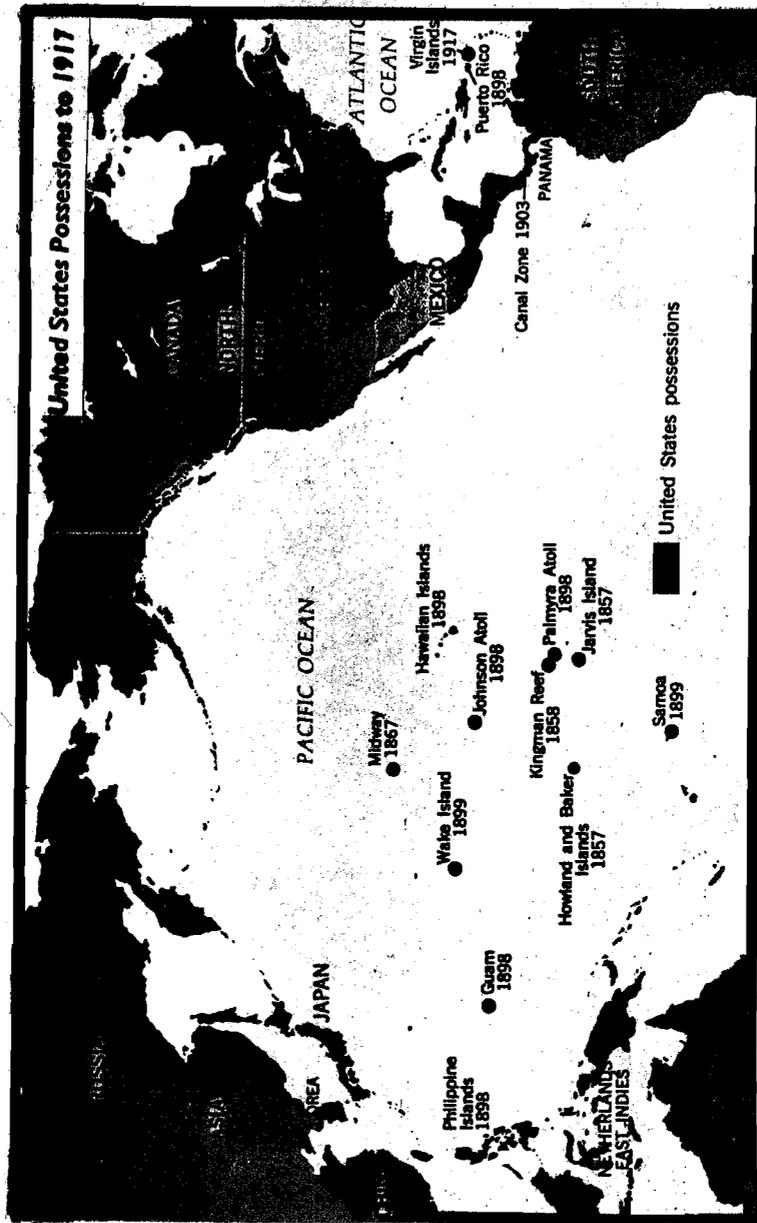
Calvin Coolidge
1872–1933; Massachusetts
Republican
In office: 1923–1929

The Coolidge Administration		
President	Calvin Coolidge	1923–1929
Vice President	Charles G. Dawes	1925–1929
Secretary of State	Charles E. Hughes	1923–1925
	Frank B. Kellogg	1925–1929
Secretary of Treasury	Andrew Mellon	1923–1929
Secretary of War	John W. Weeks	1923–1925
	Dwight F. Davis	1925–1929
Attorney General	Henry M. Daugherty	1923–1924
	Harlan F. Stone	1924–1925
	John G. Sargent	1925–1929
Postmaster General	Harry S. New	1923–1929
Secretary of Navy	Edwin Derby	1923–1924
	Curtis D. Wilbur	1924–1929
Secretary of Interior	Hubert Work	1923–1928
	Roy O. West	1928–1929
Secretary of Agriculture	Henry C. Wallace	1923–1924
	Howard M. Gore	1924–1925
	William M. Jardine	1925–1929
Secretary of Commerce	Herbert C. Hoover	1923–1928
	William F. Whiting	1928–1929
Secretary of Labor	James J. Davis	1923–1929

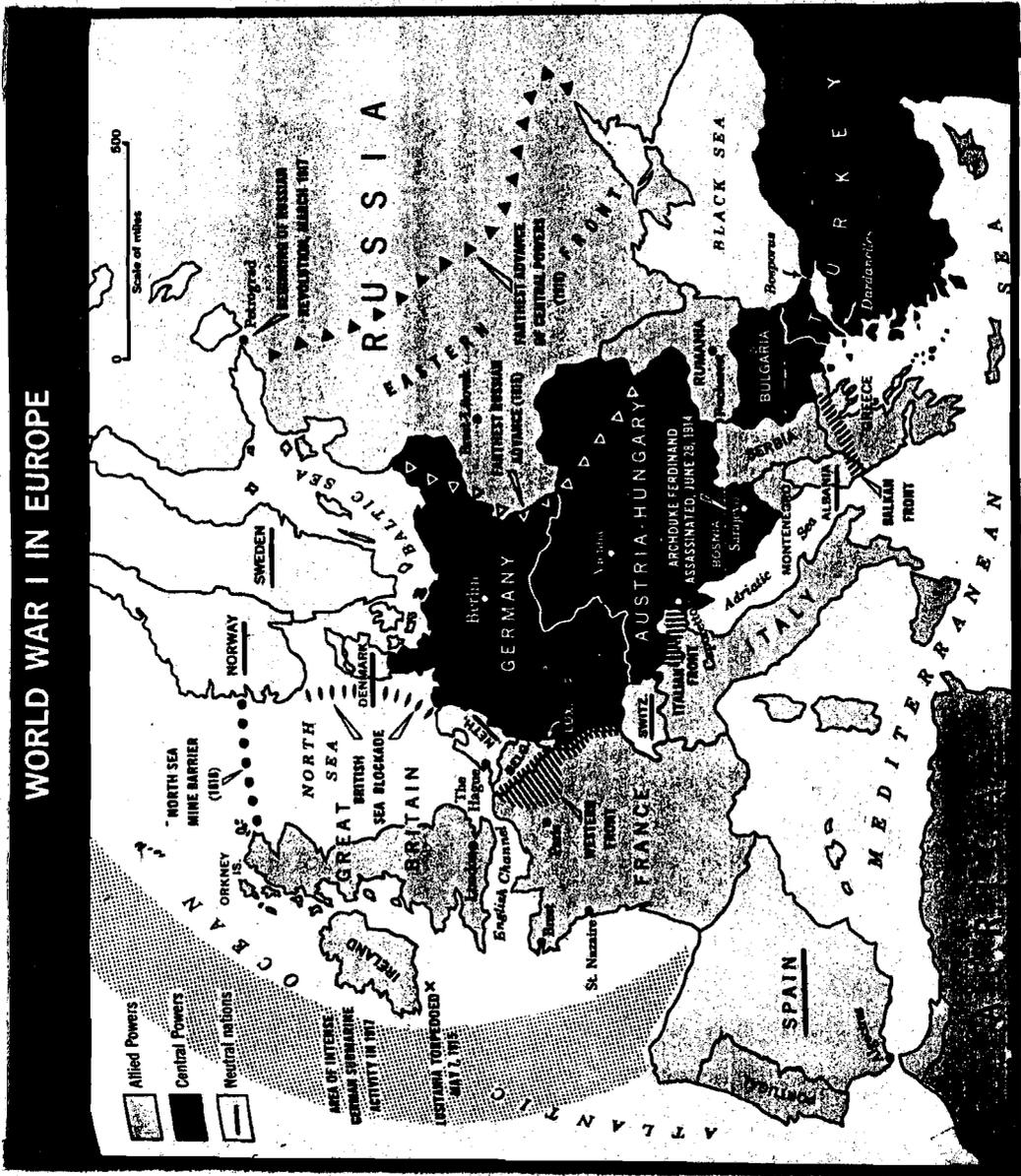

Herbert Hoover
Republican
In office: 1929-1933

The Hoover Administration		
President	Herbert C. Hoover	1929-1933
Vice President	Charles Curtis	1929-1933
Secretary of State	Henry L. Stimson	1929-1933
Secretary of Treasury	Andrew Mellon Ogden L. Mills	1929-1932 1932-1933
Secretary of War	James W. Good Patrick J. Hurley	1929 1929-1933
Attorney General	William D. Mitchell	1929-1933
Postmaster General	Walter F. Brown	1929-1933
Secretary of Navy	Charles F. Adams	1929-1933
Secretary of Interior	Ray L. Wilbur	1929-1933
Secretary of Agriculture	Arthur M. Hyde	1929-1933
Secretary of Commerce	Robert P. Lamont Roy D. Chapin	1929-1932 1932-1933
Secretary of Labor	James J. Davis William N. Doak	1929-1930 1930-1933

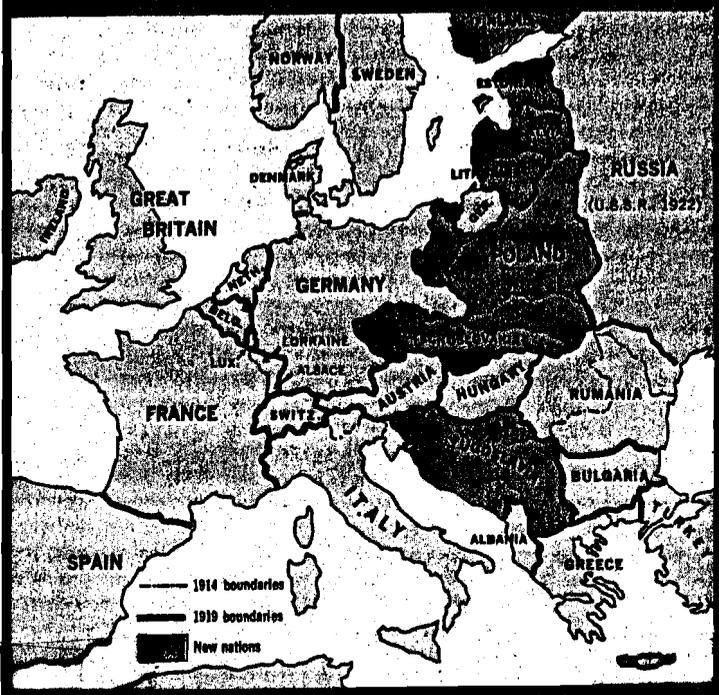
WORLD WAR I IN EUROPE

EUROPE BEFORE WORLD WAR I

EUROPE AFTER WORLD WAR I

The Big Four in Paris

■ The "Big Four" at Versailles included, from left to right, Vittorio Orlando of Italy, David Lloyd George of Great Britain, Georges Clemenceau of France, and President Woodrow Wilson.

THE FIRST PHOTO TAKEN OF THE OFFICIAL UNITED STATES DELEGATES TO THE 1921 DISARMAMENT CONFERENCE, HELD IN WASHINGTON, D.C. LEFT TO RIGHT: ELIHU ROOT, OSCAR UNDERWOOD, CHARLES EVANS HUGHES, HENRY CABOT LODGE, AND BASIL MILES.

Henry Ford in His First Car, Built in 1896
He has been called "Father of the Traffic Jam."

Lindbergh and His "Spirit of St. Louis"

King Oliver's Creole Jazz Band, Early 1920s Joseph

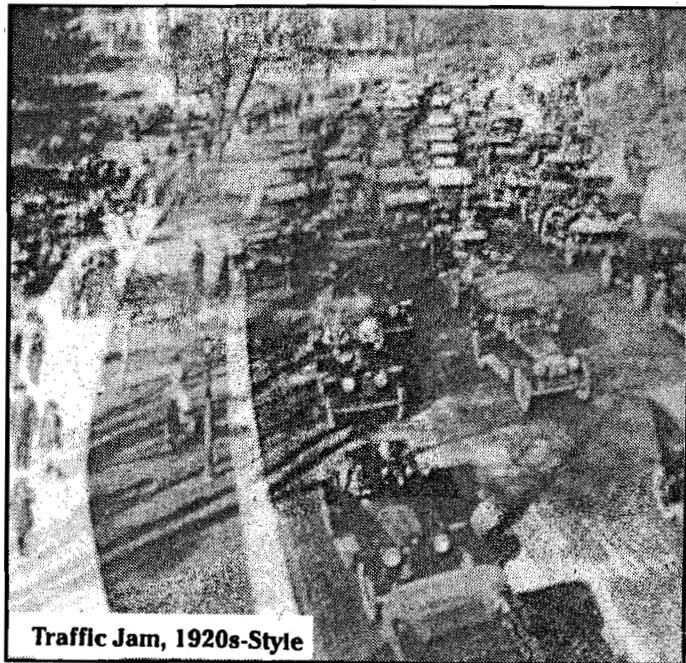

Doing the Charleston: A St. Louis Dance Contest, 1925

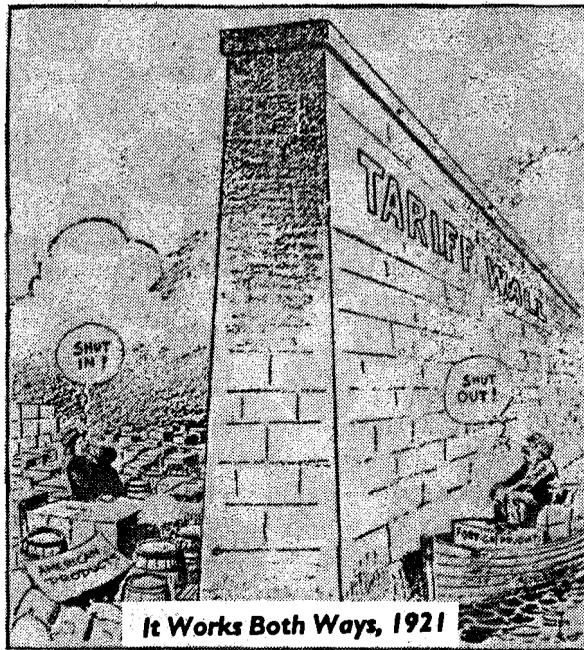

RUDOLF VALENTINO

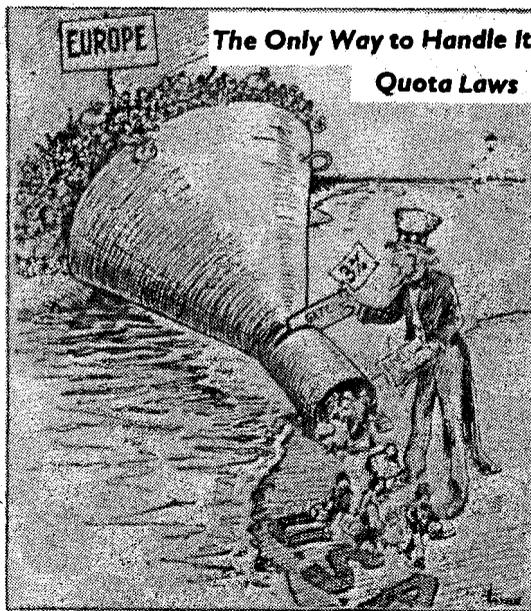
Valentino, shown here dressed for his role in *The Sheik* was the most popular male movie idol of the 1920s.

Traffic Jam, 1920s-Style

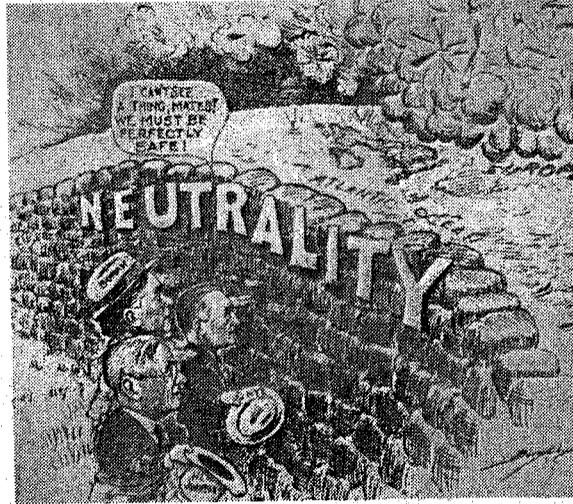
It Works Both Ways, 1921

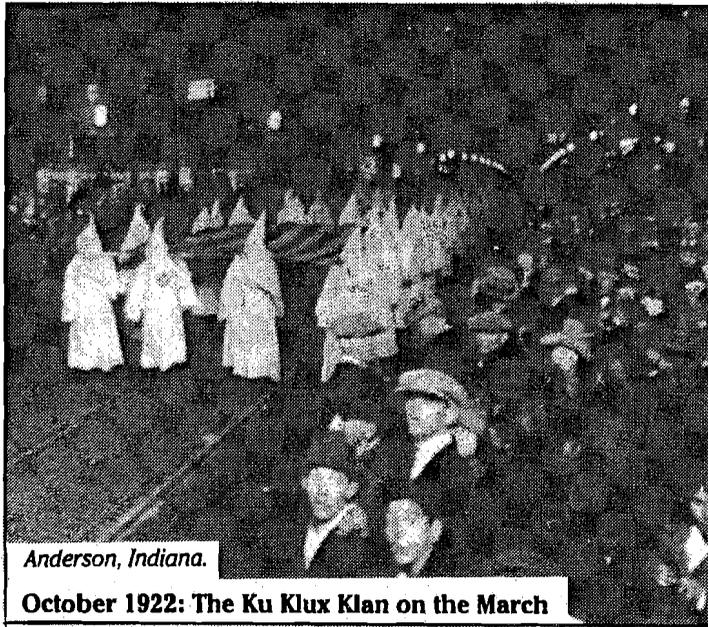
**The Only Way to Handle It
Quota Laws**

Neutrality

Leading isolationist in the U.S. Senate took the view that, protected by the Atlantic Ocean, the nation could safely remain aloof from the conflict in Europe.

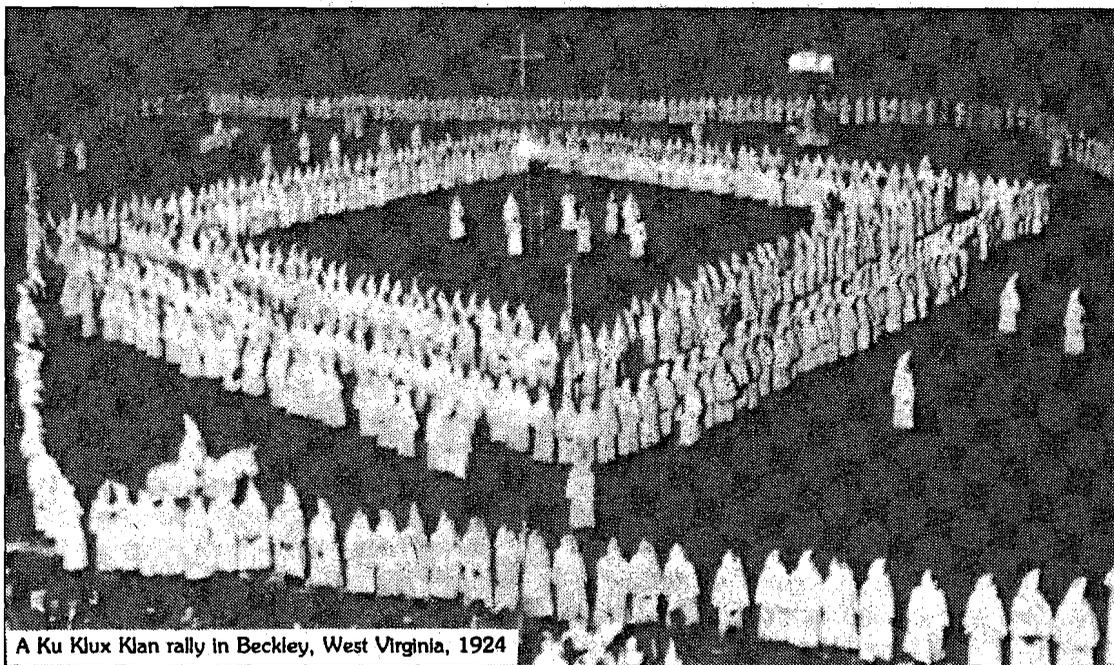

The Guardian of Morality Women's new one-piece bathing suits were a sensation in the 1920s. Here a check is carefully made to ensure that not too much leg is showing.

Anderson, Indiana.

October 1922: The Ku Klux Klan on the March

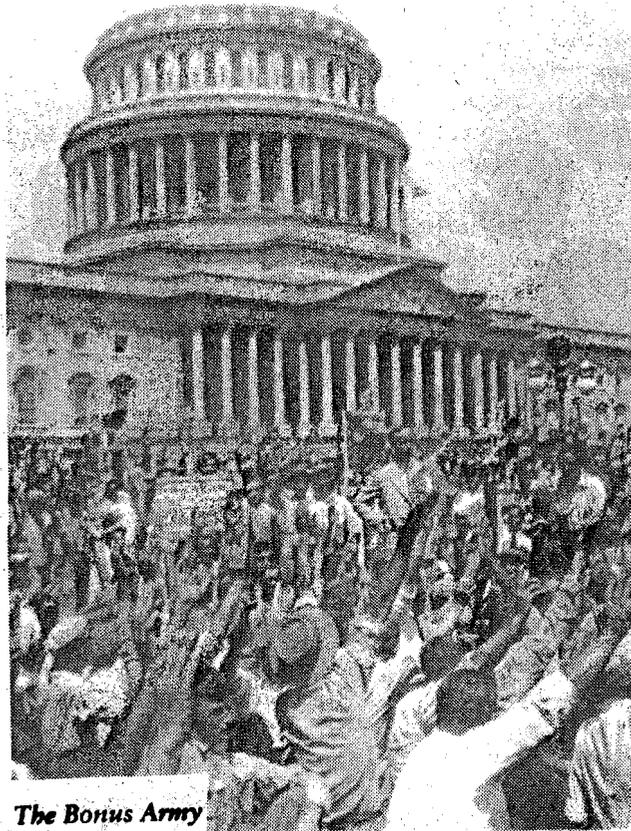
A Ku Klux Klan rally in Beckley, West Virginia, 1924

THE KKK ON THE MARCH

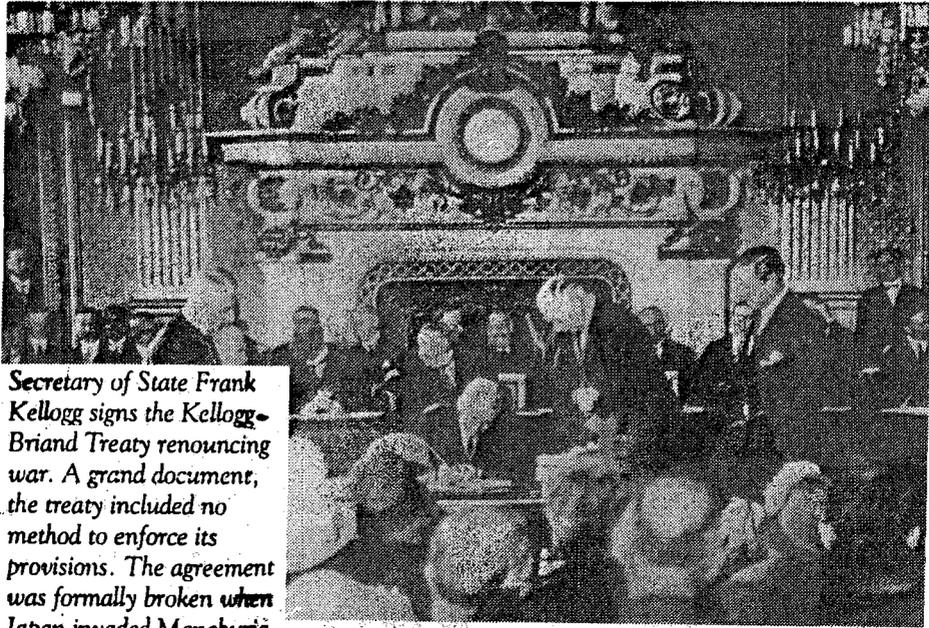
■ As depression deepened, private agencies, like St. Peter's mission, donated food to the jobless.

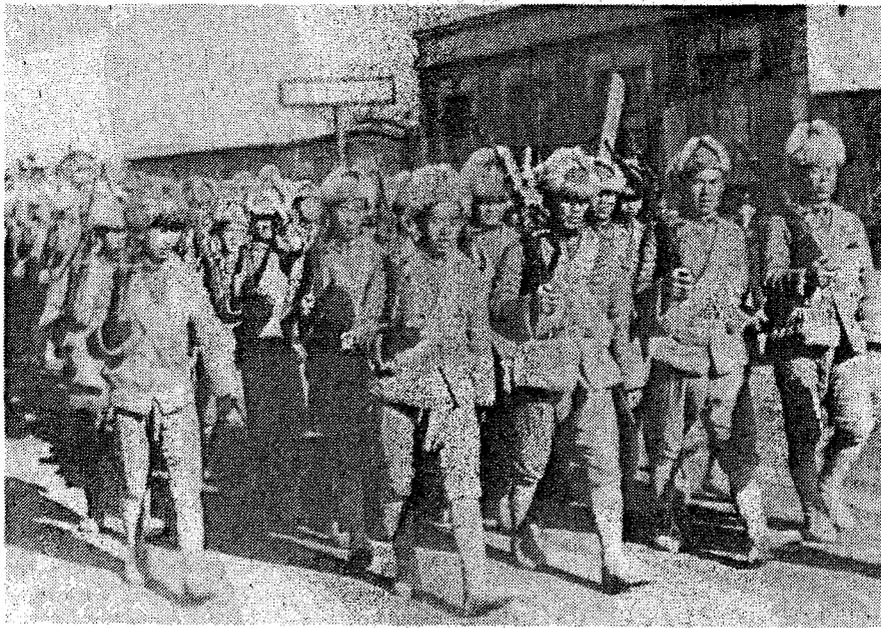
The Bonus Army

Hoovervilles

Secretary of State Frank Kellogg signs the Kellogg-Briand Treaty renouncing war. A grand document, the treaty included no method to enforce its provisions. The agreement was formally broken when Japan invaded Manchuria in 1931.

Japanese Aggression in Manchuria *These Chinese troops marched to counter the Japanese incursion into Manchuria in 1931.*

บทที่ 2

บทบาทในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง, ยึดมั่นในนโยบายโดดเดี่ยว และเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (1917 - 1933)

การปะทะกันระหว่างกองกำลังออสเตรีย-ฮังการีกับกองกำลังเซอร์เบียมีขึ้นในวันที่ 28 กรกฎาคม 1914 อันถือเป็นจุดเริ่มต้นของสงครามโลกครั้งที่ 1 คนอเมริกันเชื่อว่าสงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดเนื่องจากความขัดแย้งกันในอุดมการณ์ทางการเมืองระหว่างกลุ่มประเทศที่ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยกับกลุ่มประเทศที่ยึดมั่นในระบอบออตตาธิปไตยคือระบอบการปกครองที่ผู้นำถือตนเองเป็นส่วนใหญ่มีอำนาจเด็ดขาดในการปกครอง (autocracy) สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในฝ่ายสัมพันธมิตร ในวันที่ 6 เมษายน 1917 สงครามโลกครั้งที่ 1 ยุติลงโดยฝ่ายมหาอำนาจกลางพ่ายแพ้ในวันที่ 11 พฤศจิกายน 1918 ด้วยสนธิสัญญาแวร์ซายส์ปี 1919 นำการจัดตั้งองค์การสันนิบาตชาติและปรับพรมแดนใหม่ ทำให้แผนที่ยุโรปเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมช่วงทศวรรษ 1920 มวลประเทศทั้งหลายเร่งฟื้นฟูบูรณะเศรษฐกิจการค้า การเมือง และเสริมสร้างสะสมกองกำลังอาวุธ ผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 1 และการปิดกั้นการค้าระหว่างกันนำมาซึ่งภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปี 1929

1. สหรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทศโดยวู้ดโร ที.วิลสัน สมัยที่สอง 1917-1921

วู้ดโร ที.วิลสัน (Woodrow Thomas Wilson 1856-1924) ประธานาธิบดีลำดับที่ 28 จากพรรคเดโมแครต ชนะการเลือกตั้งในปี 1916 นำการบริหารประเทศเป็นสมัยที่สองช่วงปี 1917-1921 โดยมีโทมัส อาร์ มาร์แชล (Thomas R. Marshall) เป็นรองประธานาธิบดีผลงานเด่นในสมัยที่สองของประธานาธิบดีวู้ดโร วิลสัน คืองานด้านการต่างประเทศ คือนำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 นำสหรัฐอเมริกามีบทบาทและยุติสงครามโลกครั้งที่ 1 เสนอหลัก 14 ประการ เพื่อสร้างสันติภาพและเข้าร่วมประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสต้นปี 1919

ผลงานด้านการต่างประเทศของวู้ดโร ที.วิลสัน

ก่อนสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 ในวันที่ 6 เมษายน 1917 ประธานาธิบดีวิลสันใช้เวลาในช่วงสมัยแรก (1913-1917) เพื่อการปฏิรูป แก้ไขปัญหาภายในประเทศภายใต้แผน

เสรีภาพใหม่ (The New Freedom Program) สร้างความพอใจอย่างมากแก่คนอเมริกัน สงครามโลกครั้งที่ 1 (1914-1918) ทำให้แผนเสรีภาพใหม่ต้องซบเซาเมื่อสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามช่วงปี 1917-1918 หลังจากนั้นประธานาธิบดีวิลสันได้เข้าร่วมประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสต้นปี 1919 และต้องล้มป่วยด้วยโรคอัมพาตปลายปี 1919 ประธานาธิบดีวิลสันให้เวลาน้อยมากเพื่อการแก้ไขปัญหภายในประเทศในช่วงสมัยที่สอง กล่าวได้ว่าผลงานเด่นในสมัยที่สองของประธานาธิบดีวิลสันคือ งานด้านการต่างประเทศ กล่าวคือ

1. นำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1¹ วิลสันเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่สองในวันที่ 4 มีนาคม 1917 ในวันที่ 20 มีนาคม 1917 เรียกประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีพิเศษเร่งด่วนขอความเห็นชอบนำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 คณะรัฐมนตรีให้การเห็นชอบ ในวันที่ 21 มีนาคม 1917 ออกหนังสือเชิญสมาชิกรัฐสภาประชุมเป็นกรณีพิเศษเร่งด่วน ในวันที่ 2 เมษายน 1917 และในวันที่ 2 เมษายน 1917 ประธานาธิบดีวิลสันเสนอสาส์นสงครามต่อสมาชิกรัฐสภา เป็นผลให้ในวันที่ 4 เมษายน 1917 วุฒิสมาชิกให้การเห็นชอบในมติร่วมสงครามด้วยคะแนน 82 ต่อ 6 และในวันที่ 6 เมษายน 1917 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบในมติร่วมสงครามด้วยคะแนน 373 ต่อ 50 อันมีผลนำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 ในฝ่ายกองกำลังสัมพันธมิตร

2. บทบาทและยุคสงครามโลกครั้งที่ 1 ปี 1917 กองกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรอยู่ในช่วงวิกฤติเพราะในเดือนมีนาคม 1917 พระเจ้าซาร์แห่งรัสเซียถูกโค่นอำนาจลงโดยคณะปฏิวัติ ในเดือนพฤศจิกายน 1917 รัฐบาลคณะปฏิวัติถูกโค่นอำนาจโดยกลุ่มคอมมิวนิสต์หัวรุนแรงเรียกตนเองว่าพวกบอลเชวิค (Bolsheviks) ในเดือนธันวาคม 1917 บอลเชวิคนำรัสเซียออกจากการร่วมสงครามในกองกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรด้วยการลงนามสงบศึกชั่วคราวในเยอรมนี และในเดือนมีนาคม 1918 บอลเชวิคและเยอรมนีลงนามสงบศึกเป็นการถาวรในสนธิสัญญาเบรส-ลี-โทสคปี 1918 (The Treaty of Brest-Litovsk of 1918)² ปลายปี 1917 ในการรบทางยุโรปตะวันออกกองกำลังรุมานีเยไม่อาจต้านทานกองกำลังฝ่ายมหาอำนาจกลางได้ต้องยอมลงนามสงบศึกชั่วคราวและลงนามสงบศึกถาวรต้นปี 1918 ด้วยสนธิสัญญาบูคาเรสปี 1918 (The Treaty of Bucharest of 1918)³ ในเดือนตุลาคม 1917 เยอรมนีและออสเตรีย-ฮังการีผนึกกองกำลังเข้าบุกอิตาลีเป็นผลให้อังกฤษและฝรั่งเศสต้องแบ่งกองกำลังจากสมรภูมิทางตะวันตกเข้าช่วยอิตาลี ทำให้กองกำลังสัมพันธมิตรในสมรภูมิทางตะวันตกลดลง เยอรมนีเห็นเป็นโอกาสเข้าเผด็จศึกในสมรภูมิทางตะวันตกให้เสร็จสิ้นในปลายปี 1917 ก่อนที่กองกำลังสหรัฐอเมริกานจะเข้าช่วยฝ่ายสัมพันธมิตรอย่างเป็นทางการ

บทบาทกองทัพเรือสหรัฐอเมริกาในสงครามโลกครั้งที่ 1 เริ่มด้วยภายใต้การดำเนินการของพลเรือเอกวิลเลียม เอส.ซิมส์ (William S.Sims)⁴ ผู้บังคับบัญชากองกำลังทางเรือสหรัฐอเมริกา ปฏิบัติการในน่านน้ำยุโรปช่วงปี 1916-1918 ได้จัดตั้งฐานทัพเรือสหรัฐอเมริกา 45 แห่งเรียงรายจากรุสเซียที่เมืองมูมานสก (Murmansk) เรื่อยมาถึงกรีซ ในการปฏิบัติการในน่านน้ำทะเลเหนือ กองทัพเรือสหรัฐอเมริการ่วมกับกองทัพเรืออังกฤษวางทุ่นจากชายฝั่งตะวันตกของนอร์เวย์ถึงหมู่เกาะไอล์คเนย์ (Orkney Islands) ทางตอนเหนือของสกอตแลนด์สกัดกั้นการปฏิบัติการของเรือดำน้ำเยอรมนี นอกจากนี้กองเรือรบของสองชาติได้ปฏิบัติการในมหาสมุทรแอตแลนติกให้การคุ้มกันเรือสินค้าและเรือขนส่งกำลังพลจากสหรัฐอเมริกา มายังสมรภูมิตะวันออกในยุโรป

บทบาทของกำลังทัพบกของสหรัฐอเมริกาในสงครามโลกครั้งที่ 1 ประธานาธิบดีวิลสันสั่งเคลื่อนกองกำลังทัพบกภายใต้การบังคับบัญชาของนายพลจอห์น เจ.เพอร์ซิง (John J.Pershing)⁵ เข้าช่วยฝรั่งเศสในเดือนมิถุนายน 1917 ในวันที่ 4 กรกฎาคม 1917 กองกำลังอเมริกันเคลื่อนเข้ากรุงปารีส เพื่อความคล่องตัวในการเดินทัพและเตรียมการปราบปรามฝ่ายมหาอำนาจกลาง กำลังพลอเมริกันได้สร้างท่าเรือหลายแห่ง วางรางรถไฟ วางสายโทรศัพท์และสายโทรเลข สร้างค่ายพัก โรงพยาบาล คลังเก็บอาวุธ และลำเลียงรถยนต์เพื่อใช้บรรทุกและต่อสู้อุปกรณ์จำนวนมากสู่ยุโรป การรบทางบกในแนวรบทางตะวันตกของกำลังเยอรมนีเป็นฝ่ายรุกเริ่มในวันที่ 21 มีนาคม ถึง 28 พฤษภาคม 1918 กองกำลังเยอรมนีก้าวเข้ามาในดินแดนฝรั่งเศสหยุดอยู่ที่ลุ่มแม่น้ำมาร์นห่างจากกรุงปารีสเพียง 37 ไมล์ กองกำลังทหารผสมอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส และเบลเยียมช่วยกันผลักดันกองกำลังเยอรมนีออกจากแนวรบทางตะวันตกได้สำเร็จในวันที่ 18 กรกฎาคม 1918 และกองกำลังสหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของนายพลเพอร์ซิงมีชัยชนะในการรบในแนวรบทางตอนใต้ในเดือนกันยายน 1918

ฝ่ายมหาอำนาจกลางยอมจำนน ตุรกีและบัลแกเรียเป็นฝ่ายมหาอำนาจกลางกลุ่มแรกที่ยอมจำนนเพราะพ่ายแพ้การรบในดินแดนตะวันออกกลางในเดือนกันยายน 1918⁶ ในวันที่ 3 พฤศจิกายน 1918 ออสเตรีย-ฮังการียอมจำนนต่อกองกำลังอิตาลี⁷ คณะปฏิวัติเยอรมนียอมลงนามสงบศึกกับฝ่ายสัมพันธมิตรภายหลังพระเจ้าวิลเลียม โฮเฮินซอลเลิร์น (Wilhelm Hohenzollern) กษัตริย์เยอรมนีเสด็จลี้ภัยไปอยู่เนเธอร์แลนด์ โดยในวันที่ 11 พฤศจิกายน 1918 เยอรมนียอมทำข้อตกลง⁸ กำหนดเยอรมนียอมถอนกองกำลังเยอรมนีออกจากฝรั่งเศส เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก และดินแดนอัลซาส-ลอเรนส์ เยอรมนียินยอมมอบอาวุธยุทโธปกรณ์รวมทั้งเรือรบเยอรมนีแก่ฝ่ายสัมพันธมิตร เยอรมนียินยอมปล่อยเชลยสงคราม คืนเงินและของมีค่าที่ขโมยไปจากประเทศผู้เป็นเจ้าของ และเยอรมนียินยอมยกเลิกสนธิสัญญาที่เยอรมนีทำกับรัสเซียและรูมาเนียในปี 1918 ทั้งนี้ฝ่ายสัมพันธมิตรขอสงวนการ

ยึดครองดินแดนเยอรมนีในสวนดินแดนฝั่งตะวันตกทั้งหมดของกลุ่มแม่น้ำไรน์ (The Rhine) และในสวนดินแดนฝั่งตะวันออกของกลุ่มแม่น้ำไรน์ กว้างไม่เกิน 18 ไมล์ ขนานตามแนวกลุ่มแม่น้ำไรน์

3. **ประธานาธิบดีวิลสันเสนอหลักสันติภาพ 14 ประการ ปี 1918** สาเหตุที่ประธานาธิบดีวิลสันเสนอหลักสันติภาพ 14 ประการปี 1918 (The Fourteen Points of Peace 1918) เพราะพวกบอลเชวิคในเดือนพฤศจิกายน 1917 เมื่อเข้ายึดอำนาจในรัสเซีย ได้นำรัสเซียออกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ในเดือนธันวาคม 1917 และเปิดเผยสนธิสัญญาลับหลายฉบับที่ฝ่ายสัมพันธมิตร ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย ญี่ปุ่นและอิตาลี ตกลงแบ่งปันดินแดนและค่าปฏิกรรมสงคราม (Reparation) ถ้ารบชนะฝ่ายมหาอำนาจกลาง สนธิสัญญาลับเหล่านี้ประธานาธิบดีวิลสันมองว่าจะนำไปสู่สงครามในอนาคตจึงคิดแผนสร้างสันติภาพโลก 14 ข้อ¹⁰ นำเสนอรัฐสภาในวันที่ 8 มกราคม 1918 (ขณะสงครามโลกกำลังดำเนินอยู่) กำหนดสาระสำคัญคือ หนึ่งยุติการประทุมลับและข้อตกลงลับ สองการมีเสรีภาพในท้องทะเลหลวงทั้งยามสงบและยามสงคราม สามเลิกการปิดกั้นการค้า สี่ลดกองกำลังและอาวุธ ห้าปลดปล่อยอาณานิคมและให้เสรีภาพแก่ทุกชาติได้เลือกรูปแบบการปกครอง หกถอนทหารเยอรมนีออกจากรัสเซียและให้รัสเซียได้เลือกรูปแบบการปกครองเอง เจ็ดถอนทหารเยอรมนีออกจากเบลเยียมและพื้นฟูเบลเยียม แปดถอนทหารเยอรมนีออกจากฝรั่งเศสและคืนแคว้นอัลซาส-ลอเรนซ์แก่ฝรั่งเศส เก้าปรับแนวพรมแดนอิตาลีใหม่ สิบจำกัดครอบงำการปกครองออสเตรีย-ฮังการี สิบเอ็ดถอนทหารเยอรมนีออกจากรูมาเนีย เซอร์เบียและมอนเตเนโกรและรับรองเอกราชของกลุ่มประเทศในคาบสมุทรบอลข่าน สิบสองคืนเอกราชแก่ตุรกีและให้ตุรกีรับรองการร่วมใช้ช่องแคบดาร์ดาเนลล์ (The Dardanelles) แก่ทุกชาติ สิบสามคืนเอกราชแก่โปแลนด์ (โปแลนด์ถูกรัสเซีย รัสเซีย และออสเตรียกลืนชาติในปี 1795) และสิบสี่จัดตั้งองค์การรักษาสันติภาพ ประธานาธิบดีวิลสันหวังใช้หลักสันติภาพ 14 ประการปี 1918 เป็นพื้นฐานสร้างสันติภาพโลกในอนาคต

4. **ประธานาธิบดีวิลสันร่วมประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสปี 1919** ในวันที่ 4 ธันวาคม 1918 ประธานาธิบดีวิลสันลงเรือจอร์จ วอชิงตัน ของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกามุ่งสู่กรุงปารีสเพื่อเข้าร่วมประชุมที่พระราชวังแวร์ซายส์ (Versailles) วิลสันเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่เดินทางออกนอกประเทศขณะอยู่ในตำแหน่ง ประธานาธิบดีวิลสันหวังเชิญชนตัวแทนชาติผู้เข้าร่วมประชุมให้ยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ เพื่อสร้างสันติภาพโลกในอนาคต

การประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสปี 1919 (The Paris Peace Conference of 1919)¹¹ 27 ประเทศส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม การประชุมมีขึ้นที่พระราชวังแวร์ซายส์ใกล้กรุงปารีสในวันที่ 18

มกราคม 1919 การประชุมอยู่ภายใต้การนำของมหาอำนาจสี่ชาติ (The Big Four) คือสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส และอิตาลี ประธานาธิบดีวูดโร วิลสันในนามตัวแทนสหรัฐอเมริกาต้องการให้ผู้เข้าร่วมประชุมยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ เดวิด ลอยด์ จอร์จ (David Lloyd George) นายกรัฐมนตรีอังกฤษในนามตัวแทนอังกฤษต้องการลงโทษเยอรมนี ต้องการให้เยอรมนีจ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ต้องการคงความเป็นมหาอำนาจทางทะเล และยอมรับหลักสันติภาพ 14 ประการ ในประเด็นเสรีภาพในท้องทะเลหลวงทั้งยามสงบและยามสงคราม จอร์จ ครีมังโซ (George Clemenceau) ประธานาธิบดีฝรั่งเศส ในนามตัวแทนฝรั่งเศสต้องการลงโทษเยอรมนีและไม่ยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ วิทโตรีโอ ออร์เลนโด (Vittorio Orlando) นายกรัฐมนตรีอิตาลีในนามตัวแทนอิตาลี ต้องการเข้ายึดครองดินแดนออสเตรียตามข้อตกลงลับปี 1915 ที่อังกฤษและฝรั่งเศสสัญญาไว้กับอิตาลี เพื่อให้อิตาลีเข้าร่วมเป็นกำลังในฝ่ายสัมพันธมิตรและไม่ยอมรับในหลักสันติภาพ 14 ประการ

ปัญหาระหว่างการประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสปี 1919 ปัญหาระหว่างการประชุมมีสองประการ¹² คือหนึ่งการรวมตัวต่อต้านของผู้นำสามชาติต่อหลักสันติภาพ 14 ประการของประธานาธิบดีวิลสัน และสองสนธิสัญญาลับที่พวกบอลเชวิคนำออกเปิดเผยในเดือนพฤศจิกายน 1917 ข้อตกลงในสนธิสัญญาลับเหล่านี้ฝ่ายสัมพันธมิตรผู้ชนะสงครามมั่นใจต้องได้รับไม่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น อังกฤษจะได้เข้ายึดครองอาณานิคมของเยอรมนียกเว้นอาณานิคมเยอรมนีในมหาสมุทรแปซิฟิกยกให้ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส รัสเซีย เซอร์เบีย และอิตาลีได้ขยายพรมแดนเข้าไปในดินแดนของเยอรมนีและออสเตรีย-ฮังการี และเยอรมนีต้องจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามจำนวนมหาศาลแก่ฝ่ายสัมพันธมิตร ตามข้อตกลงดังกล่าวข้างต้นล้วนคัดค้านข้อกำหนดให้หลักสันติภาพ 14 ประการในประเด็นการประชุม และข้อตกลงการประชุมต้องเปิดเผย คินเอกราชแก่ชาติผู้พ่ายแพ้และปลดปล่อยอาณานิคม ประธานาธิบดีวิลสันท้อแท้ใจแต่ต้องอยู่ร่วมประชุมด้วยเหตุผลสองประการคือ หนึ่งต้องการผลักดันให้หลักสันติภาพ 14 ประการมีผลในทางปฏิบัติอย่างน้อยจัดตั้งองค์การรักษาสันติภาพ และสองสงครามนำความเสียหายด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หากสนธิสัญญาสันติภาพตกลงกันไม่ได้ล่าช้าออกไป จะเป็นการถ่ายแก้ลัทธิคอมมิวนิสต์ที่อาจจะขยายตัวจากรussiaเข้าสู่กลุ่มประเทศยุโรปตอนกลาง

การประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสตกลงกันได้ด้วยสนธิสัญญาแวร์ซายส์ปี 1919 (The Treaty of Versailles of 1919) เยอรมนีต้องยอมลงนามรับรู้ข้อความในสนธิสัญญาแวร์ซายส์ในวันที่ 28 มิถุนายน 1919 สนธิสัญญาแวร์ซายส์แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งจัดการกับประเทศผู้แพ้สงครามในเรื่องดินแดน กองกำลัง และค่าปฏิกรรมสงคราม ส่วนที่สองเรื่ององค์การรักษาสันติภาพคือ องค์การสันนิบาตชาติ ในส่วนที่หนึ่งว่าด้วยเรื่องจัดการกับประเทศผู้แพ้สงครามในเรื่องดินแดน¹³

หนึ่งให้เยอรมนียกอาณานิคมที่มีให้อังกฤษและฝรั่งเศสยกเว้นอาณานิคมเยอรมนีในเอเชียตะวันออก และแปซิฟิกยกให้ญี่ปุ่น สองแบ่งดินแดนเยอรมนีในยุโรปเพิ่มให้แก่เบลเยียม เดนมาร์ก โปแลนด์ และเชโกสโลวาเกีย และให้เยอรมนีสืบค้นแคว้นอัลซาส-ลอเรนซ์แก่ฝรั่งเศส สามแบ่งดินแดนออสเตรีย-ฮังการีเพิ่มให้แก่อิตาลี รมานีเย เซอร์เบียและเชโกสโลวาเกีย สี่ดินแดนออสเตรีย-ฮังการีที่เหลือแบ่งเป็นออสเตรียและฮังการี ห้าแบ่งดินแดนบัลแกเรียเพิ่มให้แก่เซอร์เบีย รมานีเย และกรีก หกแบ่งดินแดนตุรกีเพิ่มให้แก่กรีก เจ็ดแบ่งดินแดนรัสเซียทางตะวันตกเฉียงใต้จัดตั้ง 4 ประเทศ คือ ฟินแลนด์ เอสโทเนีย ลัตเวีย และลิทัวเนีย (สกัดกันอำนาจรัสเซียเข้าสู่ทะเลบอลติก) และเพิ่มให้แก่โปแลนด์ แปรคสถาปนาโปแลนด์ (โปแลนด์ถูกรุสเซีย ปรุสเซียและออสเตรียกีดกันดินแดนในปี 1795) ให้โปแลนด์เป็นชาติกันชนระหว่างรัสเซียและเยอรมนี เก้าเซอร์เบียมีพื้นที่และประชาชนเพิ่มมากขึ้น ก่อตั้งเป็นยูโกสลาเวีย สกัดกันอำนาจเยอรมนีและออสเตรียสู่ทะเลเอเดรียติก ในเรื่องค่าปฏิกรรมสงคราม¹⁴ ระหว่างการประชุมฝรั่งเศสเรียกร้องค่าปฏิกรรมสงครามจากเยอรมนีต้องจ่ายให้ฝ่ายสัมพันธมิตร \$1 แสนล้านจากการต่อรองในปี 1921 ตกลงกันได้ \$33000 ล้าน ส่วนที่สองเรื่ององค์การรักษาสันติภาพคือสันนิบาตชาติ (The League of Nations)¹⁵ จุดประสงค์หลักของสันนิบาตชาติคือรักษาสันติภาพและความมั่นคงของโลกและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสวัสดิภาพที่ดีของมวลมนุษย์ สันนิบาตชาติมีองค์กรหลัก 3 องค์กร องค์กรแรกคือสมัชชา (An Assembly) เป็นที่ประชุมของประเทศสมาชิกอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ลงคะแนนได้ประเทศละหนึ่งเสียง เริ่มการประชุมสมัชชาครั้งแรกในวันที่ 10 มกราคม 1920 องค์กรที่สองคือคณะมนตรี (A Council) ประกอบด้วยสมาชิก 8 ประเทศ แบ่งเป็นสองประเภทคือสมาชิกถาวร 4 ประเทศ คืออังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลีและญี่ปุ่น และสมาชิกไม่ถาวร 8 ประเทศ คณะมนตรีได้รับมอบอำนาจให้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและยุติกรณีพิพาทด้วยการทูต (แนะนำและเรียกร้องเท่านั้น) องค์กรที่สามคือสำนักเลขาธิการ (The Secretariat) เป็นที่ทำงานของพนักงานประจำของสันนิบาตชาติตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา มีเลขาธิการใหญ่เป็นผู้บังคับบัญชา เลขาธิการสันนิบาตชาติคนแรกคือเซอร์อีริก รัมมอนด์ (Sir Eric Drummond) สำนักเลขาธิการมีหน้าที่เตรียมการประชุมตั้งงบประมาณดำเนินการ เก็บสถิติ วิจัยและเผยแพร่เอกสาร

จุดอ่อนของสันนิบาตชาติ¹⁶ สันนิบาตชาติมีจุดอ่อนหลายประการ ประการแรกคือไม่มีกองกำลังทหารเพื่อปราบปรามยุติกรณีการก้าวร้าวของชาติผู้ก้าวร้าวได้ ประการที่สองเพื่อการแก้ไขปัญหาสันนิบาตชาติใช้วิธีการทูตคือการเจรจา การเรียกร้อง และประณามการกระทำ ประการที่สามสันนิบาตชาติไม่สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องเศรษฐกิจการค้าและการลดอาวุธมีผลนำ

ไปสู่กรณีพิพาท ประการที่สี่ด้วยกติกาข้อที่สิบแห่งสนธิสัญญาที่กำหนดให้มวลสมาชิกให้การรับรองในการคงอยู่ของพรมแดนที่กำหนดใหม่ซึ่งเปลี่ยนไปจากเดิมและรับรองการคงมีเอกราชของมวลประเทศสมาชิก ประการที่ห้าคือชาติมหาอำนาจไม่เข้าเป็นสมาชิกโดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกา ผู้ริเริ่มก่อตั้งสนธิสัญญา

สาเหตุที่สหรัฐอเมริกาไม่เข้าเป็นสมาชิกสนธิสัญญาเดือนกุมภาพันธ์ 1919 ประธานาธิบดีวิลสันเดินทางกลับสหรัฐอเมริกาเพื่อสรุปเรื่องสนธิสัญญาแวร์ซายส์และสนธิสัญญาสันติภาพครั้งนี้รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่าการดำเนินการด้านต่างประเทศต้องได้รับเสียงสนับสนุนสองในสามจากวุฒิสภา ซึ่งรวมถึงการที่สหรัฐอเมริกาส่งมอบในสนธิสัญญาแวร์ซายส์และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสนธิสัญญาสันติภาพ วุฒิสภาไม่ให้ความสนใจ ประธานาธิบดีวิลสันจำเป็นต้องเดินทางกลับกรุงปารีสในเดือนมีนาคม 1919 เพื่อร่วมร่างสนธิสัญญาแวร์ซายส์ให้เสร็จ ต้นเดือนกรกฎาคม 1919 เดินทางกลับสหรัฐอเมริกาพร้อมสนธิสัญญาแวร์ซายส์¹⁷ วุฒิสภาไม่ให้การรับรองสนธิสัญญาแวร์ซายส์ด้วยเสียงสองในสามด้วยเหตุผล 5 ประการ คือ หนึ่ง สหรัฐอเมริกาไม่ควรแทรกแซงในเหตุการณ์ความวุ่นวายในยุโรป สองวุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับกติกาข้อที่สิบแห่งสนธิสัญญาที่กำหนดให้มวลสมาชิกให้การรับรองในการคงอยู่ของพรมแดนที่กำหนดใหม่ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและรับรองการคงมีเอกราชของมวลประเทศสมาชิกวุฒิสมาชิกและคนอเมริกันเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะรับรองได้หากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอันจะนำชาติสมาชิกสู่สงครามได้ในอนาคต สามเกรงสหรัฐอเมริกาเสียเปรียบอังกฤษ เพราะอังกฤษได้รับเสียงสนับสนุนจากกลุ่มประเทศในเครือจักรภพที่เข้าเป็นสมาชิกสนธิสัญญาสันติภาพอีกสี่ประเทศ คือ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแอฟริกาใต้ รวมอังกฤษอีกหนึ่งประเทศเป็นห้าเสียงซึ่งอาจมีบทบาทนำในสนธิสัญญาสันติภาพ สี่ในปี 1919 สมาชิกพรรครีพับลิกันคุมเสียงข้างมากในวุฒิสภาไม่พอใจที่ประธานาธิบดีวิลสันไม่เชิญตัวแทนรีพับลิกันเข้าร่วมประชุมร่างสนธิสัญญาแวร์ซายส์ รีพับลิกันมองว่าการแก้ไขปัญหาของโลกและการก่อตั้งองค์การรักษาสันติภาพโลกควรมีตัวแทนทั้งเดโมแครตและรีพับลิกันพร้อมกันเข้าร่วมประชุมที่กรุงปารีส ถ้าหากสหรัฐอเมริกาเข้าเป็นสมาชิกสนธิสัญญาสันติภาพ สหรัฐอเมริกาจะต้องเป็นชาติผู้นำในการดำเนินการอันอาจจะนำความวุ่นวายเดือดร้อนสู่สหรัฐอเมริกา จากการไม่ได้รับการเห็นชอบจากวุฒิสมาชิกเป็นผลให้ประธานาธิบดีวิลสันหันมาขอเสียงสนับสนุนจากประชาชน¹⁸ โดยในวันที่ 4 กันยายน 1919 เริ่มออกเดินทางโดยรถไฟฟูลตันไปปราศรัยต่อประชาชนในดินแดนรัฐทางตะวันตกและตะวันตกตอนกลาง ในวันที่ 25 กันยายน 1919 ขณะอยู่บนรถไฟมุ่งสู่แคนซัส ประธานาธิบดีวิลสันล้มป่วยต้องยกเลิกกำหนดการทั้งหมดมุ่งกลับวอชิงตันดี.ซี. ในวันที่ 3 ตุลาคม 1919 คณะแพทย์มีมติว่า

ประธานาธิบดีวิลสันป่วยด้วยโรคอัมพาต ประธานาธิบดีวิลสันคงเป็นประธานาธิบดีต่อไปเพราะ
ในรัฐธรรมนูญไม่ได้ระบุชัดเจนว่าจะให้ใครสืบทอดการเป็นประธานาธิบดี หากประธานาธิบดีป่วย
หนักแต่ไม่เสียชีวิตหรือลงนามลาออก นับจากปลายปี 1919 คณะรัฐมนตรีมีการประชุมกันอย่างไม่
เป็นทางการเพื่อการบริหารประเทศ การเรียกประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการมีครั้งสุดท้าย
ในวันที่ 13 เมษายน 1920 ก่อนประธานาธิบดีวิลสันพ้นวาระ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของวู้ดโร ที.วิลสัน

ในสมัยแรกของประธานาธิบดีวู้ดโร ที.วิลสัน (1913-1917) ก่อนที่สหรัฐอเมริกาจะเข้า
ร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 ประธานาธิบดีวิลสันให้เวลาทุ่มเทเพื่อการแก้ไขปัญหภายในประเทศ
ภายใต้แผนเสรีภาพใหม่ สงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้แผนเสรีภาพใหม่ต้องซบเซาเพราะสหรัฐอเมริกา
ให้ความสนใจในเหตุการณ์โลกและเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 ในวันที่ 6 เมษายน 1917 เป็น
ผลให้ในสมัยที่สองของวิลสัน (1917-1921) งานด้านต่างประเทศเป็นงานเด่นของประธานาธิบดีวิลสัน
ประธานาธิบดีวิลสันให้เวลาน้อยมากเพื่อการสืบทอดงานแก้ไขปัญหภายในประเทศและต้องมา
ล้มเจ็บด้วยโรคอัมพาต สหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ต้องเผชิญปัญหาได้แก่ ปัญหา
เศรษฐกิจตกต่ำ ราคาผลิตผลตกต่ำและปัญหาคนว่างงานจำนวนมาก

1. ปัญหาที่สหรัฐอเมริกาเผชิญหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดความไม่สงบภายใน
สหรัฐอเมริกาหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 ความไม่สงบเกิดจากปัญหา 5 ประการ ปัญหาประการ
ที่หนึ่งคือรัฐบาลกลางยกเลิกข้อตกลงซื้อสินค้าในยามสงครามกับธุรกิจเอกชนทันทีเพราะไม่มี
ความจำเป็นต้องใช้ยุทธปัจจัยใด ๆ อีกแล้วเป็นผลให้ธุรกิจการผลิตยุทธปัจจัยต้องเปลี่ยนแปลงรูป
แบบการผลิตสู่ธุรกิจการผลิตสินค้ายามสงบ บางโรงงานต้องปิดกิจการ ลดปริมาณการผลิตลงและ
ลดปริมาณคนงานลง ปัญหาประการที่สองคือเกษตรกรต้องเผชิญปัญหาการเหลือของผลิตผล ราคา
ผลิตผลตกต่ำ และภาวะหนี้สิน²⁰ ในยามสงครามเกษตรกรอเมริกันขายผลิตผลเกษตรกรรมแก่ตลาด
ทางยุโรปได้ราคาดี แต่เมื่อสงครามสงบลง ที่ดินในยุโรปถูกใช้ทำเกษตรกรรมดั้งเดิมเป็นผลให้
ปริมาณการขายผลิตผลเกษตรกรรมของเกษตรกรอเมริกันลดลง ราคาผลิตผลตกต่ำ ตัวอย่างเช่น ใน
ยามสงครามเกษตรกรอเมริกันขายข้าวสาลีได้บุชเชล (bushel-หน่วยตวงวัดข้าว) ละ \$2.26 แต่ในปี
1922 ราคาข้าวสาลีตกลงเพียงบุชเชลละ \$1.00 เกษตรกรอเมริกันต้องเผชิญภาวะหนี้สิน และเกษตรกร
เกือบห้าแสนคนถูกยึดที่นา ปัญหาประการที่สามคือหน่วยงานเฉพาะกิจของรัฐบาลกลางยามสงคราม
ปิดทำการเลิกจ้างเจ้าหน้าที่²¹ ในยามสงครามมีหน่วยงานเฉพาะกิจพิเศษจัดตั้งขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อ

ความคล่องตัวในการทำงานในยามสงคราม แต่เมื่อสงครามสิ้นสุดลง หน่วยงานเฉพาะกิจเหล่านี้ต้องยุบเลิกไปเป็นผลให้เจ้าหน้าที่จำนวนถึง 4.5 ล้านคนต้องตกงาน ปัญหาประการที่สี่คือมีการนัดหยุดงานเพราะลูกจ้างแรงงานไม่พอใจในค่าจ้างแรงงาน ชั่วโมงการทำงานและสภาพงาน²² ตัวอย่างเช่นตำรวจที่บอสตันนัดหยุดงานในเดือนกันยายน 1919 เพราะไม่พอใจค่าจ้างแรงงาน ไม่พอใจในสวัสดิการก็ต้องจัดหาเครื่องแบบเอง ไม่พอใจที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ยาวนานในแต่ละวัน และไม่พอใจที่ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ตำรวจเข้าเป็นสมาชิกในสหพันธ์แห่งแรงงานอเมริกา (The American Federation of Labor ก่อตั้งในปี 1881) คนงานเหมืองถ่านหินนัดหยุดงานในเดือนพฤศจิกายน 1919 เพราะไม่พอใจค่าจ้างแรงงาน และไม่พอใจที่ต้องปฏิบัติงานยาวนานในเมืองถ่านหิน ตกลงกันได้โดยคณะกรรมการซึ่งขาดกำหนดเพิ่มค่าแรงจากเดิมอีก 27% คนงานโรงงานถลุงเหล็กนัดหยุดงานในเดือนกันยายน 1919 เพราะไม่พอใจที่ต้องปฏิบัติงานยาวนานในโรงงานคือ 12 ชั่วโมงในหนึ่งวันและ 7 วันในหนึ่งสัปดาห์ และไม่พอใจที่ผู้บริหารโรงงานไม่ยอมให้จัดตั้งสหภาพแรงงาน ตกลงกันได้ในเดือนมกราคม 1920 โดยเจ้าของโรงงานยอมเพิ่มค่าแรง ลดชั่วโมงการทำงานลงเป็นวันละ 8 ชั่วโมง การนัดหยุดงานของคนงานในธุรกิจอุตสาหกรรมลดลงในปี 1920 เพราะเศรษฐกิจโลกเริ่มดีขึ้นคือกลุ่มประเทศทางยุโรปเริ่มสั่งซื้อสินค้าอเมริกา คนงานส่วนใหญ่มีงานทำ พอใจกับค่าแรงที่ได้รับ มีชั่วโมงการทำงานที่เหมาะสม สภาพงานที่ดีขึ้น และคนอเมริกันหัวรุนแรงต่อต้านการนัดหยุดงาน ปัญหาประการที่ห้าคือเกิดกลุ่มก่อความวุ่นวาย (Red Scare) ในอเมริกา²³ เพราะบอลเชวิค ก่อการปฏิวัติในรัสเซียในเดือนพฤศจิกายน 1917 ทำให้คนอเมริกันหวาดกลัวว่าคนอเมริกันหัวรุนแรงกลุ่มก่อความวุ่นวายจะเรียนแบบบอลเชวิคปฏิบัติการในสหรัฐอเมริกา โดยช่วงปี 1917-1920 มีข่าวลือบ่อยครั้งเรื่องจะมีการปฏิวัติในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลางปี 1919 มีการตรวจค้นพบห่อพัสดุไปรษณีย์ 30 ห่อพร้อมระเบิดส่งถึงนักการเมืองในรัฐบาลประธานาธิบดีวิลสัน และในวันที่ 16 กันยายน 1920 เวลาเที่ยงตรงเกิดระเบิดที่นครนิวยอร์กบนถนนวอลล์สตรีท (Wall Street) คนตาย 38 คน บาดเจ็บจำนวนมาก เพื่อป้องกันความวุ่นวายรัฐบาลกลางบังคับใช้กฎหมายปราบปรามปี 1917 (The Espionage Act of 1917) อย่างเคร่งครัดคือจับกุม คุมขัง ผู้ก่อความวุ่นวายและต่อต้านรัฐบาล ถ้าเป็นคนต่างชาติก็เนรเทศออกจากสหรัฐอเมริกา

2. ผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 และมาตราที่ 19 ช่วงปี 1919-1920 รัฐสภาผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสองมาตรา คือบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 (The Eighteenth Amendment)²⁴ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 29 มกราคม 1919 สืบเนื่องมาจากปลายปี 1917 สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 (6 เมษายน 1917) เติบียงอาหารเป็นสิ่งจำเป็น

ต้องกักตุนเตรียมไว้ในยามสงครามรวมไปถึงเมล็ดข้าว ในทางปฏิบัติปรากฏว่าคนอเมริกันนิยมนำข้าวไปหมักทำเหล้าถือเป็นการสิ้นเปลืองฟุ่มเฟือยในยามสงคราม เป็นผลให้ประธานาธิบดีวิลสันเห็นชอบในการร่างบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 กำหนดห้ามการผลิตเหล้า ขายเป็นเหล้าหรือขนส่งเคลื่อนย้ายเหล้าในสหรัฐอเมริกา และในปี 1920 ผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 19 (The Nineteenth Amendment)²⁵ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 26 สิงหาคม 1920 สืบเนื่องมาจากสิทธิสตรีในการออกเสียงเลือกตั้งในงานชิ้นหนึ่งที่คุก้าวหน้าพยายามผลักดันให้มีผลในทางปฏิบัติ ผลคือในปี 1900 ไวโอมิง ยูทาห์ โคโลราโด และโอคาโฮ ยอมให้สิทธิสตรีในการออกเสียงเลือกตั้ง เป็นผลให้ในปี 1919 ประธานาธิบดีวิลสันเห็นชอบในการร่างบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 19 กำหนดให้สิทธิสตรีในการออกเสียงเลือกตั้ง

3. การเลือกตั้งปี 1920 พรรครีพับลิกันส่งวุฒิสมาชิกจากโอไฮโอ คือ วอร์เรน จี.ฮาร์ดิง (Warren G. Harding) พร้อมคำขวัญ “นำอเมริกากลับสู่สภาพเดิม” (Back to Normalcy or Return to Normalcy) หมายถึงสหรัฐอเมริกาลดบทบาทต่างประเทศลง เพิ่มบทบาทภายในประเทศ บำบัดทุกข์บำรุงสุข แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำภายในประเทศให้มีสภาพดีขึ้นเช่นก่อนสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นผลให้วอร์เรน จี. ฮาร์ดิงชนะการเลือกตั้งในปี 1920 ด้วยคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 404 คะแนน เหนือ เจมส์ เอ็ม.คอกซ์ (James M.Cox) จากพรรคเดโมแครต ได้คะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 127 คะแนน

2. สหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1920

สหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1920 (1920-1929) มีการเปลี่ยนแปลงเริ่มพัฒนาเข้าสู่สภาพสังคมสมัยใหม่ของโลกปัจจุบัน ในช่วงระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 คนอเมริกันจำนวนมากอพยพจากชนบท เขตเกษตรกรรมเข้าอาศัยในสังคมเมือง ในสังคมเมืองสภาพเศรษฐกิจฟื้นตัว คนมีงานทำ มีรายได้ การค้ามีกำไร คนอเมริกันต้องการลิ้มความน่ากลัวของสงครามเลิกใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและเลิกการเคร่งครัดในศาสนา สหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1920 มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น ยุคแจ๊ซ (The Jazz Age)²⁶ นำโดยแฮนดี มอร์ตัน (Handy “Jelly Roll” Morton) และโจเซฟ คิง โอลิเวอร์ (Joseph “Joe” King Oliver) คนอเมริกันชื่นชอบในเพลงแจ๊ซและเต้นรำจังหวะชาร์ลตัน (Charleston) และจังหวะเฟลทเพอร์ (Flapper) หรือเรียกทศวรรษ 1920 อีกชื่อว่า ยี่สิบที่อื้ออึงอึกทึก (The Roaring Twenties)²⁷ เพราะเศรษฐกิจดี การค้ามีกำไร คนมีงานทำแม้ผู้มีรายได้ต่ำก็สามารถซื้อรถยนต์ฟอร์ดรุ่นโมเดลที (Model T) ซึ่งมีราคาไม่แพงใช้ได้ รถยนต์รุ่นโมเดลทีสร้าง

โดยเฮนรี ฟอร์ด (Henry Ford) เมื่อปี 1908 แทบทุกบ้านมีรถยนต์ใช้ รถยนต์เป็นสิ่งจำเป็นมิไว้เพื่อ
การท่องเที่ยวและเดินทางไปทำงาน จากการมีรถยนต์ทำให้เกิดธุรกิจปั้มน้ำมัน กัดอาคารริมถนน
(roadside restaurant) และสร้างถนนเพิ่มเชื่อมเมืองต่อเมือง รัฐต่อรัฐ เสี่ยงรถยนต์ แล่นอ้ออิงทุกแห่ง
หนหรือเรียกทศวรรษ 1920 อีกชื่อว่า สมัยแห่งการใช้ชีวิตที่มหัศจรรย์ (The Age of Wonderful
Nonsense)²⁸ เริ่มด้วยคนอเมริกันพอใจกับวิทยุซึ่งรายงานข่าวการเมืองเศรษฐกิจ สังคม ให้ความ
บันเทิงและโฆษณาขายสินค้า วิทยุเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกบ้านต้องมี คนอเมริกันชื่นชอบกับโรงภาพยนตร์
โรงภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในสังคมเมืองและให้สมญานามโรงภาพยนตร์ว่าสถานที่แห่ง
ความฝัน (Dream Palaces) เพราะว่าโรงภาพยนตร์ ให้ความรู้สึกตื่นเต้นสนุกสนาน ความรื่นรมย์
และความเพลิดเพลินแก่ผู้ชม คนอเมริกันชื่นชอบกับเครื่องอำนวยความสะดวกในบ้าน ได้แก่ ตู้เย็น
เครื่องซักผ้า เครื่องดูดฝุ่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องไฟฟ้า และอาหารกระป๋อง เครื่องอำนวยความสะดวก
เหล่านี้ช่วยให้แม่บ้านลดภาระกิจงานบ้านที่จำเจน่าเบื่อ สตรีออกทำงานนอกบ้านและเริ่มมี
ความคิดในเรื่องสิทธิและความเท่าเทียมกับชาย สตรีมิใช่เป็นเพียงภรรยาหรือมารดาเท่านั้น สตรีวัย
รุ่นปฏิวัติการแต่งกายคือแต่งตามความพอใจแต่งตามสมัยนิยมคือนุ่งกระโปรงสั้น เดิมนุ่งกระโปรง
ยาว ตัดผมทรงสั้นทรงบ๊อบ (bobbed hair) เดิมไว้ผมยาวรัดหรือเกล้าสวยงาม ใส่เสื้อรัดรูปทรง
และสวมถุงน่องม้วนเหนือเข่า ใช้เครื่องสำอางแต่งหน้าทาปากและวัยรุ่นหนุ่มสาวนิยมเที่ยวไนท์คลับ
ดื่มเหล้า คลั่งไคล้เพลงแจ๊ซ และเดินรำจังหวะซาร์สดัน อีกชื่อหนึ่งของทศวรรษ 1920 คือสมัยแห่ง
วีรบุรุษ (An Age of Heroes)²⁹ คนเก่งมีความสามารถในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นในทศวรรษ 1920 เริ่ม
ด้วย ชาร์ส เอ.ลินเบิร์ก (Charles A.Lindbergh) ในวันที่ 21 พฤษภาคม 1927 บินเดี่ยวด้วยเครื่องบิน
ชื่อ "The Spirit of St.Louis" จากนิวยอร์กถึงปารีสรวมระยะทาง 3600 ไมล์โดยไม่หยุดพัก แจ็ค
เด็มซีย์ (Jack Dempsey) นักมวย บอบบี้ โจนส์ (Bobby Jones) นักกอล์ฟ บิล ทิลเดน และเฮเลน
วิลล์ (Bill Tilden and Helen Wills) นักเทนนิส ฮาโรล์ด แกรนด์ (Harold Grande) นักฟุตบอล จอร์จ
เฮร์แมน รูธ (George Herman Ruth) นักเบสบอล ดาราภาพยนตร์มีชื่อเช่น ชาร์ลี แชพลิน
(Charlie Chaplin) กรอเรีย สแวนสัน (Gloria Swanson) และดักลาส แฟร์แบงก์ (Douglas
Fairbanks) ทศวรรษ 1920 ได้ชื่อว่าเป็นยุคทองวรรณกรรมอเมริกัน (The Golden Period in
American Literature)³⁰ นักเขียนและวรรณกรรมอเมริกันเด่น ได้แก่ เอฟ.สก็อต ฟิทซเจอร์ล (F.Scott
Fitzgerald) เขียน *This Side of Paradise* (1920) และ *The Great Gatsby* (1925) ซินclair เลวิส
(Sinclair Lewis) เขียน *Babbitt* (1922) *Arrowsmith* (1925) และ *Elmer Gantry* (1927) จอห์น โดส์
พาสโซส (John Dos Passos) เขียน *Three Soldiers* (1921) และเออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ (Ernest

Hemingway) เขียน *A Farewell to Arms* (1929) หรือเรียกทศวรรษ 1920 อีกชื่อหนึ่งว่ายุคทองที่ 20 (The Golden Twenties)³¹ เพราะเศรษฐกิจเฟื่องฟูช่วงต้นทศวรรษ คนมีงานทำ มีเงินใช้ มีความเป็นอยู่ดี สินค้าขายได้ การค้าเป็นธุรกิจมีกำไร เจ้าของธุรกิจแบ่งเงินกำไรส่วนหนึ่งเพื่อการสำรวจวิจัยธุรกิจอุตสาหกรรม เพิ่มสวัสดิการแก่ลูกจ้างแรงงานด้านประกันสุขภาพ ปรับปรุงสภาพงาน ช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยและการศึกษาแก่บุตรลูกจ้างแรงงาน และจัดเป็นเงินทุนเพื่อวิจัยด้านการแพทย์ รัฐบาลกลางภายใต้การนำของพรรครีพับลิกันเข้าแทรกแซงธุรกิจน้อยมาก ในด้านการศึกษาปรากฏว่าเยาวชนชายหญิงหลังไฮลเข้ารับการศึกษาระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย อุปกรณ์การศึกษา หนังสือ นิตยสารและหนังสือพิมพ์มีการปรับปรุงเป็นที่ชื่นชอบแก่คนอเมริกันเช่น นิตยสารรีเดอร์ส ไดเจส (The Reader's Digest) เริ่มพิมพ์ในปี 1922 และไทม์ แมกาซีน (Time Magazine) เริ่มพิมพ์ในปี 1923³² ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนอเมริกันเปลี่ยนไปอย่างมากในทศวรรษ 1920 ผลของการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีคือการมีงานทำ มีเงินใช้ ทำให้ชีวิตสะดวกสบายน่ารื่นรมย์

ปัญหาในทศวรรษ 1920 คือ หนึ่งปัญหาในสังคมเมืองคือรถยนต์ อุบัติเหตุจากรถยนต์เพิ่มขึ้นมากเกิดจากวัยรุ่นขับเร็ว และไม่เคารพกฎจราจร รถยนต์ช่วยอาชญากรหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และรถยนต์ถูกใช้เป็นพาหนะขนสุราเพื่อการค้าขัดต่อบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 18 สองปัญหาชนกลุ่มน้อยถูกต่อต้านและไม่ได้รับเกียรติเท่าที่ควร พวกคลุกซ์ แคลน (Klu Klux Klan) และกลุ่มก่อวินาศกรรม (Red Scare) ต่อต้านคนต่างชาติที่เข้ามาหางานทำในอเมริกา คนผิวที่อพยพมาอเมริกา คนอเมริกันที่ยึดมั่นในนิกายโรมันคาทอลิก และคนผิวดำที่อพยพจากรัฐทางใต้เข้ามาหางานทำในรัฐทางเหนือ จากการเติบโตของธุรกิจอุตสาหกรรมในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 คนผิวดำจากรัฐทางใต้เดินทางหลังไฮลเข้ามาเป็นแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น เข้าทำงานในเหมืองแร่ถ่านหินในเวอร์จิเนียตะวันตกและอิลลินอยส์ ในโรงฆ่าสัตว์ที่ชิคาโก ในโรงงานถลุงเหล็กที่พิทสเบิร์ก และในโรงงานผลิตรถยนต์ที่ดีทรอยต์ แรงงานทางเหนือรวมตัวกันได้ชื่อ คุก คลุกซ์ แคลน ต่อต้านแรงงานผิวดำที่มาแข่งขันงานในรูปประท้วง เขยียดผิวเพื่อการจ้างงาน ที่อยู่อาศัยและการใช้ชีวิตในสังคม คนผิวดำต้องทนรับสภาพและระมัดระวังอันตราย นอกจากคนผิวดำจะเข้ามาในสังคมเมืองทางเหนือเพื่อเป็นแรงงานแล้ว ยังได้พยายามเข้าเรียนหนังสือไปสู่การเป็นผู้นำด้านดนตรี ศิลปะและวิทยาศาสตร์ในเวลาต่อมา ทหารผ่านศึกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นกลุ่มคนอเมริกันที่ไม่ได้รับเกียรติเท่าที่ควรจากรัฐบาลอเมริกา ทั้งนี้รัฐบาลอเมริกาเพิกเฉยการพิจารณาเงินตอบแทนคุณงามความดีจากการเข้าร่วมรบในสงคราม ปัญหาประการที่สามคือการทุจริตของรัฐบาลกลาง พรรครีพับลิกันนำการบริหารประเทศช่วงปี 1921-1933 มีการทุจริตเกิดขึ้นมากหลัง

สงครามโลกครั้งที่ 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยประธานาธิบดีวอร์เรน จี.ฮาร์ดิง ปัญหาประการที่สี่คือ เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานได้รับผลประโยชน์น้อยจากยุคทองของทศวรรษ 1920 กล่าวคือสภาพงาน สวัสดิการ ค่าจ้างแรงงาน ยังปรับปรุงไม่เต็มที่เท่าที่ควรแก่ลูกจ้างแรงงาน และเกษตรกรต้องทนรับสภาพราคาผลิตผลต่ำ ตลาดมีน้อย และภาระหนี้สิน

8. สหรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทศโดยวอร์เรน จี.ฮาร์ดิง 1921-1923

วอร์เรน จี. ฮาร์ดิง (Warren Gamaliel Harding 1865-1923) ประธานาธิบดีลำดับที่ 29 จากพรรครีพับลิกันชนะการเลือกตั้งในปี 1920 ด้วยประกาศคำขวัญ “นำอเมริกากลับคืนสู่สภาพเดิม - Back to Normalcy” นำการบริหารประเทศช่วยปี 1921-1923 โดยมีแคลวิน คูลิดจ์ (Calvin Coolidge) เป็นรองประธานาธิบดี ฮาร์ดิงขาดบุคลิกการเป็นผู้นำคือ บริหารประเทศตามการชี้แนะของรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี ทั้งชื่นชอบในระบบพวกพ้อง จากการได้รู้ถึงความทุจริตที่พรรคพวกในคณะรัฐมนตรีเป็นผู้กระทำ ทำให้ประธานาธิบดีฮาร์ดิง ล้มเจ็บและเสียชีวิตในปี 1923 ฮาร์ดิงเป็นประธานาธิบดีคนที่ 6 ที่เสียชีวิตขณะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี

ชัยชนะในการเลือกตั้งปี 1920 ของฮาร์ดิง เป็นการเปิดทางแก่พรรครีพับลิกันขึ้นบริหารประเทศหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ช่วงปี 1921-1933 สมาชิกพรรครีพับลิกันส่วนใหญ่คิดว่าในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 ภายใต้การนำของประธานาธิบดีวิลสัน ประธานาธิบดีวิลสันทุ่มเทเวลาให้กับงานด้านการต่างประเทศ และใช้อำนาจบริหารนำโดยประธานาธิบดีแทรกแซงในอำนาจนิติบัญญัติของรัฐสภา นโยบายในการบริหารประเทศช่วงปี 1921-1933 คือนำอเมริกาสู่สภาพปกติ เช่นก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยรัฐบาลอเมริกาต้องลดบทบาทต่างประเทศ และเพิ่มบทบาทภายในประเทศแก้ปัญหาเศรษฐกิจ รวมทั้งรักษาผลประโยชน์ของคนอเมริกันเป็นประการสำคัญ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของวอร์เรน จี. ฮาร์ดิง

ด้วยยึดมั่นในคำขวัญ “นำอเมริกากลับสู่สภาพปกติ” ประธานาธิบดีลงนามในกฎหมายให้ความช่วยเหลือเกษตรกร ธุรกิจอุตสาหกรรม ทหารผ่านศึกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 กำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้าอเมริกา และควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล

1. กำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้าอเมริกาปี 1921 เมื่อปี 1907 สหรัฐอเมริกาได้ทำข้อตกลงของสุภาพบุรุษปี 1907 (The Gentlemen's Agreement) กับญี่ปุ่นกำหนดห้ามแรงงานญี่ปุ่นอพยพมาสหรัฐอเมริกา เป็นการปิดกั้นแรงงานต่างชาติอย่างเป็นทางการครั้งแรกในคริสต์ศต

วรรษที่ 20 แต่สหรัฐอเมริกาคงเปิดรับการอพยพของคนจากยุโรปตะวันออกและยุโรปตอนใต้ที่
หลังไหลเข้าสหรัฐอเมริกา นายจ้างในธุรกิจอุตสาหกรรมพอใจแรงงานชาวยุโรปเพราะยินดีรับค่า
จ้างแรงงานต่ำกว่าแรงงานอเมริกัน ทำให้แรงงานอเมริกันไม่พอใจที่มาตรฐานค่าจ้างแรงงานถูกลด
ลง และถูกแย่งงานต้องว่างงาน เพื่อสกัดกั้นการอพยพแรงงานยุโรปสู่อเมริกา และลดปัญหาการ
ว่างงานของแรงงานอเมริกัน ในวันที่ 19 พฤษภาคม 1921 รัฐบาลผ่านกฎหมายฉุกเฉินจัดสัดส่วน
การอพยพปี 1921 (The Emergency Quota Act of 1921)³³ กำหนดจำกัดจำนวนผู้อพยพโดยยึด
เกณฑ์ระบบสัดส่วน (Quota System) ในอัตรา 3% ของจำนวนรวมทั้งหมดของคนจากประเทศนั้น ๆ
ที่พำนักในสหรัฐอเมริกาในปี 1910 หมายความว่า สมมุติมีคนอิตาลีในสหรัฐอเมริกาปี 1910
จำนวน 3000 คน ด้วยสัดส่วน 3% ของปี 1910 (3000 คน) คนอิตาลีจะสามารถอพยพเข้าสหรัฐ
อเมริกาในปี 1921 ได้เพียง 90 คนเท่านั้น ด้วยกฎหมายฉุกเฉินจัดสัดส่วนการอพยพปี 1921 ช่วย
ลดจำนวนการอพยพแรงงานยุโรปสู่สหรัฐอเมริกาได้เป็นอย่างมาก

2. ช่วยเหลือเกษตรกร เพราะเกษตรกรอเมริกันเผชิญปัญหาถูกแย่งตลาดจำหน่ายผลิต
ผลเกษตรกรรมทางยุโรปและในสหรัฐอเมริกาผลิตผลเกษตรกรรมมีจำนวนเกินความต้องการ
บริโภค ราคาผลิตผลตกต่ำ และต้องเผชิญภาวะหนี้สิน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรัฐสภาผ่านกฎหมาย
ภานีนำเข้าฉุกเฉิน (ผลิตผลเกษตรกรรม) ปี 1921 (The Emergency Tariff Act of 1921)³⁴ ในวันที่
27 พฤษภาคม 1921 กำหนดเพิ่มการเรียกเก็บภานีนำเข้าผลิตผลเกษตรกรรมที่มีการผลิตเช่นกันใน
สหรัฐอเมริกา ด้วยกฎหมายภานีนำเข้าฉุกเฉิน (ผลิตผลเกษตรกรรม) ปี 1921 รัฐบาลหวังช่วยสกัด
กั้นการนำเข้าผลิตผลเกษตรกรรมจากยุโรปให้เกษตรกรอเมริกันผู้ประกอบการเกษตรกรรมอยู่ได้

3. ควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล เพื่อลดความฟุ่มเฟือยการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง ให้
รายรับและรายจ่ายได้สัดส่วนกันเป็นผลให้ในวันที่ 10 มิถุนายน 1921 รัฐสภาผ่านกฎหมายงบประมาณและการบัญชีปี 1921 (The Budget and Accounting Act of 1921)³⁵ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล หน่วยงานที่รับผิดชอบคือสำนักงานงบประมาณ (Bureau of the Budget) ใน
กระทรวงการคลัง ประธานาธิบดีฮาร์ดีงแต่งตั้งให้ชาร์ส จี. ดอร์ส (Charles G. Dawes) เป็นผู้
อำนวยการสำนัก ผลจากการจัดสรรงบประมาณช่วยลดภาระหนี้สินของชาติลงได้ กล่าวคือเมื่อสิ้น
สงครามโลกครั้งที่ 1 รวมหนี้สินชาติ \$25 พันล้าน จากการมีสำนักงานงบประมาณหนี้สินของชาติลดลง
เหลือเพียง \$16 พันล้าน ก่อนเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929³⁶

4. ช่วยเหลือทหารผ่านศึก ทหารผ่านศึกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 เรียกร้องปรับเงิน
ตอบแทนโดยให้เหตุผลว่าระหว่างสงคราม ทหารได้รับเงินตอบแทนต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานของลูก

จ้างแรงงานในธุรกิจอุตสาหกรรม และการปฏิบัติการรบเป็นงานเสี่ยงอันตรายกว่างานในโรงงาน และเหมือง ด้วยเหตุผลดังกล่าวในวันที่ 9 สิงหาคม 1921 รัฐสภาจัดตั้งสำนักงานทหารผ่านศึก (The Veterans' Bureau 1921)³⁷ หน้าที่ของสำนักงานทหารผ่านศึกคือ เป็นผู้ดำเนินการเรียกร้อง สิทธิแก่ทหารผ่านศึกในเรื่องเงินค่าตอบแทนเพิ่มและการรักษาพยาบาล

5. ช่วยเหลือธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและยุโรป กฎหมายภานีนำเข้าอันเดอร์วูดปี 1913 (The Underwood Tariff Act of 1913) ผ่านรัฐสภาในสมัย ประธานาธิบดีวูดโร วิลสัน กำหนดเก็บภาษีโดยเฉลี่ย 29% ของราคาสินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าสหรัฐอเมริกา มีการแข่งขันเรื่องราคาสินค้า คนอเมริกันได้บริโภคสินค้าราคาถูกและผู้ผลิตสินค้าอเมริกัน ถูกแย่งตลาด เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 ภาวะการถูกแย่งตลาดของสินค้ายุโรปในสหรัฐอเมริกาหมดไปเพราะกลุ่มประเทศทางยุโรปต้องเข้าสู่สงคราม แต่เมื่อสงครามยุติลง ผู้ผลิตอเมริกันถูกแย่งตลาด ในสหรัฐอเมริกาอีกครั้งและเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยเหลือ รัฐบาลของประธานาธิบดีฮาร์ดีงดำเนินการลดบทบาทต่างประเทศเพิ่มบทบาทภายในประเทศรักษาผลประโยชน์ของคนอเมริกันเป็น ประการสำคัญ เป็นผลให้ในวันที่ 21 กันยายน 1922 รัฐสภาผ่านกฎหมายปกป้องภานีนำเข้าฟอร์ด นี-แมคคัมเบอร์ปี 1922 (The Protective Fordney-McCumber Tariff Act of 1922)³⁸ กำหนดให้ อำนาจประธานาธิบดีเพิ่มการเก็บภานีนำเข้าไม่เกิน 50% ของราคาสินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าสหรัฐอเมริกา

ผลงานการบริหารประเทศช่วงปี 1921-1922 สร้างความพอใจแก่คนอเมริกันเริ่มด้วยการ กำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้าอเมริกาในปี 1921 ช่วยเหลือเกษตรกรด้วยกำแพงภานีนำเข้าผลิตผลเกษตรกรรมปี 1921 ควบคุมการใช้จ่ายของรัฐบาลกลางโดยจัดตั้งสำนักงานงบประมาณปี 1921 ช่วยเหลือทหารผ่านศึกด้วยการจัดตั้งสำนักงานทหารผ่านศึกปี 1921 และช่วยเหลือธุรกิจอุตสาหกรรม ด้วยกำแพงภานีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปปี 1922 การบริหารงานภายในประเทศของประธานาธิบดี ฮาร์ดีงต้องหยุดชะงัก และศรัทธาของคนอเมริกันที่มีต่อรัฐบาลลดลงอย่างมากเพราะการทุจริตของ เจ้าหน้าที่ในคณะรัฐบาล

6. การทุจริต ประธานาธิบดีฮาร์ดีงเป็นชาวโอไฮโอ เพราะชื่นชอบในระบบพวกพ้อง ได้เลือกคนจากโอไฮโอเข้าร่วมในคณะรัฐบาลหลายคนจนเป็นที่รู้จักกันในนามกลุ่มโอไฮโอ (The Ohio Gang)³⁹ กลุ่มโอไฮโอกระทำการทุจริต⁴⁰ สร้างความเสื่อมเสียต่อการบริหารประเทศสมัย ประธานาธิบดีฮาร์ดีง กล่าวคือ ฮาร์รี เอ็ม คอเซอร์รี่ (Harry M. Daugherty) ใช้อำนาจในตำแหน่ง อธิบดีกรมอัยการปกป้องผู้กระทำความผิดในข้อหาผลิตและขายสุรา โทมัส ดับเบิลยู. มิลเลอร์ (Thomas W. Miller) ผู้อำนวยการสำนักงานดูแลทรัพย์สินคนต่างด้าว (The Alien Property

Custodian's Office) นำทรัพย์สินคนต่างด้าวที่รัฐบาลอเมริกันยึดไว้ครั้งสงครามโลกครั้งที่ 1 ออกขาย ชาลส์ อาร์.ฟอร์เบส (Charles R. Forbes) ผู้อำนวยการสำนักงานทหารผ่านศึก (The Veterans' Bureau) เบียดบังเงิน \$200 ล้านของสำนักงานทหารผ่านศึก และอัลเบิร์ต บี.ฟอล (Albert B. Fall) ใช้อำนาจความเป็นรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย นำเขตอนุรักษ์น้ำมันสองแห่งให้ธุรกิจเอกชนเข้าดำเนินการคือ เขตอนุรักษ์น้ำมันที่ ทีพอท โดม, ไวโอมิง (The Teapot Dome, Wyoming) มอบให้แก่เอ็ดวิน เอ็ม ฟอล (Edwin M. Fall) เข้าแสวงหาผลประโยชน์และเขตอนุรักษ์น้ำมันที่ เอลค.ฮิลล์, แคลิฟอร์เนีย (The Elk Hills, California) มอบให้แก่ฮาร์รี เอ็ฟ.ซินแคล (Harry F. Sinclair) เข้าแสวงหาผลประโยชน์โดยอัลเบิร์ต บี.ฟอล ได้รับเงินตอบแทน \$4 แสน ประธานาธิบดีฮาร์ดีดิงเสียชีวิตเมื่อได้รู้ว่าเพื่อนจากโอไฮโอกระทำการทุจริต และเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจวายในวันที่ 2 สิงหาคม 1923

การทุจริตของอัลเบิร์ต บี. ฟอล, ชาลส์ อาร์.ฟอร์เบส และโทมัส คับเบิลยู. มิลเลอร์ ถูกสอบสวนดำเนินคดี และต้องโทษคุมขังในสมัยประธานาธิบดีแคลวิน กูลลิด

ผลงานด้านการต่างประเทศของวอร์เรน จี. ฮาร์ดิง

งานในด้านการต่างประเทศประธานาธิบดีฮาร์ดิง คงยึดมั่นในคำขวัญลดบทบาทต่างประเทศ เน้นลดการรับผิดชอบของสหรัฐอเมริกาต่อประเทศใด ๆ งานด้านต่างประเทศที่จะดำเนินการต้องเป็นงานที่สหรัฐอเมริกาได้รับผลประโยชน์และป้องกันการเกิดสงครามในอนาคต

1. สหรัฐอเมริกาคงพัฒนาความสัมพันธ์กับละตินอเมริกา สหรัฐอเมริกานั่นคงรักษานโยบายแคริบเบียนเดิม (The Caribbean Policy) คือคุ้มครองคลองปานามา ขัดขวางประเทศทางยุโรปไม่ให้ขยายอิทธิพลได้ในแคริบเบียน และปกป้องการลงทุนของนักธุรกิจอเมริกันในละตินอเมริกา โดยยึดมั่นในการทูตเงินตรา (The Dollar Diplomacy) นักธุรกิจอเมริกันนิยมการลงทุนในธุรกิจรถไฟเหมืองแร่ ปศุสัตว์ และธุรกิจโรงงานในละตินอเมริกา

2. สหรัฐอเมริกาไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ การประชุมสันนิบาตชาติครั้งแรกในวันที่ 20 พฤศจิกายน 1920 สหรัฐอเมริกาคงเพิกเฉยไม่เข้าเป็นสมาชิก แต่ต้นปี 1921 ปรากฏว่ามีผู้เชี่ยวชาญอเมริกันด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านสาธารณสุข ด้านการเงินเป็นที่ปรึกษาของสันนิบาตชาติ และประธานาธิบดีฮาร์ดิงได้ส่งผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมฟังการประชุมของคณะกรรมการสันนิบาตเพื่อแก้ไขปัญหาแรงงาน ปัญหาโรคระบาดและปัญหาการค้าขายสฟคิต ทั้งนี้ ประธานาธิบดี

ฮาร์ดิงสนับสนุนให้สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมเป็นสมาชิกศาลโลกที่ดำเนินการชี้ขาดกรณีพิพาทระหว่างประเทศ เพื่อสหรัฐอเมริกาจะได้รับรู้ปัญหาและการแก้ไข

8. สหรัฐอเมริกาจัดการประชุมลดกองกำลังทางเรือในปี 1921 สืบเนื่องมาจากสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 ญี่ปุ่นได้เข้ายึดครองคาบสมุทรชานตงแทนเยอรมนี ยึดครองเมืองท่าวลาดิวอสต็อก และดินแดนเซอร์เบียตะวันออกแทนรัสเซีย สหรัฐอเมริกามองว่าเป็นการละเมิดนโยบายเปิดประตูปี 1900 และจะเป็นทางนำไปสู่ญี่ปุ่นอาจเพิ่มการแทรกแซงจีนได้ในอนาคต ขณะเดียวกันทั้งญี่ปุ่นและอังกฤษ (มีเขตยึดครองในดินแดนจีนมาก) ต่างเร่งเสริมสร้างแสนยานุภาพกองทัพเรือเพื่อคุ้มครองเขตยึดครองของตนจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น เพื่อรักษาสันติสุขความสงบสุขของโลก และรักษาผลประโยชน์อเมริกาด้านการค้าของสหรัฐอเมริกาในเอเชียแปซิฟิก สหรัฐอเมริกาเชิญ 9 ชาติที่ถือครองกองเรือรบขนาดใหญ่ หรือมีการลงทุนค้าขายในดินแดนจีนเข้าร่วมประชุมที่วอชิงตันในวันที่ 21 พฤศจิกายน 1921

ตัวแทน 9 ชาติที่เข้าร่วมประชุมได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น จีน โปรตุเกส เบลเยียม และเนเธอร์แลนด์ เรียกการประชุมในวันที่ 21 พฤศจิกายน 1921 ว่า การประชุมลดอาวุธที่วอชิงตันปี 1922 (The Washington Arms Conference or The Washington Disarmament Conference 1921)⁴¹ การประชุมมีขึ้นระหว่างวันที่ 12 พฤศจิกายน 1921 ถึง กุมภาพันธ์ 1922 ที่ประชุมเห็นควรจำกัดจำนวนการถือครองเรือรบและจำกัดขนาดเรือรบ เป็นผลให้เกิดข้อตกลง 3 ฉบับคือหนึ่งสนธิสัญญาห้าอำนาจ (The Five-Power Treaty of 1922) ระหว่างสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และอิตาลี กำหนดการถือครองเรือประจันบาน โดยยึดสัดส่วนน้ำหนักเรือประจันบานเป็นเกณฑ์ในอัตราส่วน 5:5:3:1.75:1.75 ข้อตกลงนี้มีอายุ 10 ปี (1922-1932) เรือประจันบานเป็นเรือขนาดใหญ่มีน้ำหนักหนึ่งหมื่นตันขึ้นไป การลงนามในสนธิสัญญาห้าอำนาจ เพื่อควบคุมแสนยานุภาพกองทัพเรือญี่ปุ่นให้เป็นอันดับสองรองจากสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ สองสนธิสัญญาสี่อำนาจ (The Four-Power Treaty of 1922) ระหว่างสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น กำหนดว่าจะเคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน และจะใช้การเจรจาเพื่อยุติปัญหาในดินแดนเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก สามสนธิสัญญาเก้าอำนาจ (The Nine-Power Treaty of 1922) ระหว่างสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน โปรตุเกส เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ และอิตาลี กำหนดให้การรับรองในการคงอยู่ของดินแดนจีน และคงยึดมั่นในนโยบายเปิดประตูเพื่อส่งเสริมสร้างการค้าและความสัมพันธ์อันดีระหว่างจีนกับมวลประเทศทั้งหลายบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน

ประธานาธิบดีฮาร์ดีงเสียชีวิตอย่างกะทันหันในวันที่ 2 สิงหาคม 1923 จากการเสียชีวิตอย่างกะทันหันของประธานาธิบดีฮาร์ดีงด้วยโรคหัวใจวายในวันที่ 2 สิงหาคม 1923 เป็นผลให้รองประธานาธิบดีแคลวิน กูลิดิจขึ้นเป็นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 30

4. สหรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทศโดย แคลวิน กูลิดิจ 1923-1929

แคลวิน เจ. กูลิดิจ (Calvin John Coolidge 1872-1933) ประธานาธิบดีลำดับที่ 29 จากพรรครีพับลิกัน นำการบริหารประเทศช่วงปี 1923-1929 เป็นรองประธานาธิบดีคนที่หกที่เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีเนื่องจากในปี 1923 ประธานาธิบดีวอร์เรน จี. ฮาร์ดีง เสียชีวิตกะทันหันด้วยโรคหัวใจวาย ประธานาธิบดีกูลิดิจ ได้ชาลส์ จี. ดอร์ส (Charles G. Dawes) เป็นรองประธานาธิบดีแนวทางในการบริหารกิจการภายในประเทศของประธานาธิบดีกูลิดิจยึดตามแนวทางเดิมของประธานาธิบดีฮาร์ดีงคือ เพิ่มบทบาทภายในประเทศ บำบัดทุกข์ บำรุงสุขประชาชน และลดบทบาทสหรัฐอเมริกาในการเข้าแทรกแซงแก้ไขปัญหาดังประเทศ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของแคลวิน กูลิดิจ

ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารกิจการภายในประเทศของประธานาธิบดีกูลิดิจเน้นใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด กฎหมายแก้ไขปัญหภายในประเทศที่จำเป็นต้องใช้เงินผ่านรัฐสภาอย่างยากลำบาก ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศที่ปรากฏคือ

1. ช่วยเหลือทหารผ่านศึก เพื่อพิจารณาเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ในวันที่ 19 พฤษภาคม 1924 รัฐสภาผ่านกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึกปี 1924 (The Soldiers Bonus Bill of 1924)⁴² กำหนดปรับเงินช่วยเหลือแก่ทหารผ่านศึกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ยศต่ำกว่าพันตรี โดยได้รับวันละ \$1.25 สำหรับการปฏิบัติการในทะเลและได้รับวันละ \$1.00 สำหรับการปฏิบัติการในประเทศ รวมจ่ายเป็นเงินก้อนเต็มจำนวนในรูปแบบเงินประกันชีวิตในอีกยี่สิบปีข้างหน้า (1944) ทหารผ่านศึกคนใดต้องการได้รับเงินก่อนยี่สิบปีมีสิทธิได้รับเงินเพียง 25% ของจำนวนเงินที่ได้รับทั้งหมด สร้างความไม่พอใจแก่ทหารผ่านศึก

2. กำหนดสัดส่วนการอพยพคนต่างชาติเข้าอเมริกา ปี 1924 สหรัฐอเมริกาต้องการลดจำนวนผู้อพยพชาวยุโรปตะวันออกและชาวยุโรปทางตอนใต้ที่เดินทางเข้าสหรัฐอเมริกามากหลังปี 1890 เป็นผลให้ในวันที่ 26 พฤษภาคม 1924 รัฐสภาผ่านกฎหมายชาติกำเนิดปี 1924 (The National Origins Quota Act of 1924)⁴³ กำหนดขีดอัตรา 2% ของจำนวนรวมทั้งหมดของคนจากประเทศนั้น ๆ ที่ทำนากในสหรัฐอเมริกาในปี 1890 สมมุติมีคนอิตาลีในสหรัฐอเมริกาปี 1890

จำนวน 2,000 คน ด้วยสัดส่วน 2% ของปี 1890 (2,000 คน) คนอิตาลีจะสามารถอพยพเข้าสหรัฐอเมริกาในปี 1924 ได้เพียง 40 คนเท่านั้น ด้วยกฎหมายชาติกำเนิดปี 1924 สามารถลดจำนวนการอพยพแรงงานยุโรปสู่สหรัฐอเมริกาได้เป็นอย่างมาก กฎหมายชาติกำเนิดปี 1924 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 1929 ในสมัยประธานาธิบดีคูเวอร์

3. **รับอเมริกันอินเดียนเป็นประชากรอเมริกัน** ในวันที่ 15 มิถุนายน 1924 รัฐสภาผ่านกฎหมายรับอเมริกันอินเดียนที่เกิดในสหรัฐอเมริกาเป็นประชากรอเมริกัน⁴⁴

4. **ช่วยเหลือเกษตรกร** สาเหตุเพราะเกษตรกรอเมริกันถูกแย่งตลาดผลิตผลเกษตรกรรมในยุโรปหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 และรัฐสภาผ่านกฎหมายลดจำนวนคนต่างชาติเข้าอเมริกาปี 1921 และปี 1924 ทำให้การจำหน่ายและบริโภคผลิตผลเกษตรกรรมลดลง ผลิตผลมีจำนวนมากกว่าความต้องการ ราคาผลิตผลตกต่ำ รัฐสภาช่วยเหลือเกษตรกรด้วยการผ่านกฎหมายแมคนารี-ฮูเจนปี 1924 (The McNary-Haugen Bill of 1924) มุ่งกำหนดราคาผลิตผลเกษตรกรรมแน่นอน และให้รัฐบาลกลางรับซื้อผลิตผลเกษตรกรรมส่วนเกินจากเกษตรกรและเป็นผู้ขายผลิตผลเกษตรกรรมส่วนเกินแก่ตลาดต่างประเทศ ประธานาธิบดีคูลิดใช้อำนาจประธานาธิบดียับยั้งกฎหมายฉบับนี้ ด้วยเหตุผลว่าจากการกำหนดราคาผลิตผลเกษตรกรรมแน่นอน โดยมีรัฐบาลกลางรับซื้อจะทำให้เกษตรกรได้ใจคงการผลิตต่อไปโดยไม่ดูสภาพเป็นจริงของตลาด ด้วยคำชี้แจงของประธานาธิบดีคูลิดเป็นที่ยอมรับกฎหมายปี 1924 ไม่มีผลในทางปฏิบัติ และในวันที่ 24 สิงหาคม 1924 รัฐสภาผ่านกฎหมายสินเชื่อเกษตรกรรมปี 1924 (The Agricultural Credit Act of 1924)⁴⁵ เพื่อช่วยเหลือพ่อค้าและสหกรณ์ที่รับซื้อผลิตผลเกษตรกรรมส่วนเกินจากเกษตรกร กำหนดสาระสำคัญให้พ่อค้าและสหกรณ์กู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อเก็บรักษาผลิตผลเกษตรกรรมในภาวะที่ยังจำหน่ายผลิตผลไม่ได้

5. **การเลือกตั้งปี 1924** รีพับลิกันหัวก้าวหน้า (Progressive Republicans) จัดตั้งพรรคก้าวหน้า (The Progressive Party) นโยบายของพรรคคือมุ่งให้ความช่วยเหลือชาวนา ช่วยเหลือลูกจ้างแรงงาน จัดสวัสดิการสังคม และให้รัฐบาลเป็นเจ้าของธุรกิจรถไฟและธุรกิจพลังงานน้ำ โรเบิร์ต เอ็ม.ลาฟอลเรท (Robert M. La Follete) คือตัวแทนพรรคก้าวหน้า พรรคโคโมแครตส่งจอห์น ดับเบิลยู. เดวิส (John W. Davis) พรรครีพับลิกันส่งแคลวิน คูลิด ผลการเลือกตั้งปี 1924 ประธานาธิบดีคูลิดได้รับคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 382 คะแนนเหนือเดวิสจากพรรคเดโมแครตได้รับคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 136 คะแนน และลาฟอลเรทจากพรรค

ก้าวหน้าได้รับคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดีเพียง 13 คะแนน อันหมายถึงประธานาธิบดี อดุลลินำการบริหารประเทศอีกสี่ปี (1925-1929)

6. เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานเผชิญปัญหาเศรษฐกิจ ห้าปีแรกของทศวรรษ 1920 เศรษฐกิจอเมริกาเฟื่องฟูสมกับการเรียกว่ายุคทองที่ 20 (The Golden Twenties) นับจากปี 1926 เป็นต้นไปเศรษฐกิจเริ่มเสื่อมลงเนื่องจากผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 1 และการปิดกั้นการค้าด้วยกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานเป็นกลุ่มคนอเมริกันที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก

ปัญหาที่เกษตรกรอเมริกันต้องเผชิญคือ หลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 เกษตรกรอเมริกันต้องสูญเสียตลาดผลิตผลเกษตรกรรมทางยุโรปเพราะเกษตรกรยุโรปกลับเข้าทำการผลิตส่งผลิตผลเกษตรกรรมสู่ตลาดยุโรป ผลิตผลเกษตรกรรมส่วนใหญ่บริโภคกันในสหรัฐอเมริกา รัฐบาลอเมริกาในปี 1921 และ 1924 ออกกฎหมายจำกัดจำนวนคนต่างชาติอพยพเข้าอเมริกา ทำให้ปริมาณการบริโภคผลิตผลเกษตรกรรมไม่เพิ่ม การใช้เครื่องยนต์เครื่องจักรในการเกษตรกรรมช่วงปี 1919-1929 ทำให้ผลิตผลเพิ่มขึ้น 20% จากการขาดตลาดไม่ได้ การบริโภคคงตัว ผลิตผลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เกิดความต้องการทำให้ผลิตผลเหลือ ราคาตกต่ำ และรายได้เกษตรกรลดลง ขณะที่ราคาผลิตผลตกต่ำแต่ราคาสินค้าสำเร็จรูปที่เกษตรกรต้องการจำเป็นต้องใช้มีราคาสูง เกษตรกรต้องใช้เงินจำนวนมากหาซื้อมา เป็นผลให้เกษตรกรไม่อาจหลีกเลี่ยงหนี้สินและบางครั้งต้องสูญเสียที่ดิน

ปัญหาที่ลูกจ้างแรงงานต้องเผชิญคือ ในช่วงทศวรรษ 1920 เจ้าของธุรกิจโรงงานและโรงงานนำเครื่องยนต์เครื่องจักรมาใช้เพื่อเพิ่มผลิตผลและลดต้นทุนการผลิต เป็นผลให้คนงานตกงานจำนวนมาก รวมไปถึงแรงงานฝีมือเช่นช่างตอกเกือกม้า และช่างทำอานม้าไม่เป็นที่ต้องการในทศวรรษ 1920 ช่างฝีมือเหล่านี้ไม่มีงานทำ อายุมากแล้ว และไม่อาจนำตนเองเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้ ลูกจ้างแรงงานที่มีงานทำต้องทนสภาพค่าจ้างแรงงานไม่ได้สัดส่วนกับอัตราค่าครองชีพ ชั่วโมงทำงานยาวนาน สวัสดิการไม่มี สภาพงานเลวร้าย รัฐบาลกลางไม่ให้การคุ้มครองลูกจ้างแรงงานทั้งไม่รับฟังปัญหา การรวมตัวของลูกจ้างแรงงานเพื่อการเรียกร้องต่อรองนายจ้างเป็นไปได้ยาก การตกงานนำไปสู่การมีหนี้สินและยากจน

ผลงานด้านการต่างประเทศของแคลวิน อดุลลิน

งานด้านการต่างประเทศของประธานาธิบดีอดุลลิน ยึดมั่นในคำขวัญที่ว่าลดบทบาทต่างประเทศเน้นลดบทบาทของสหรัฐอเมริกาจากการรับผิดชอบในปัญหาของมวลประเทศทั้งหลาย

งานต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกาจะต้องเป็นงานที่ได้รับประโยชน์และป้องกันการเกิดสงครามในอนาคต

1. สหรัฐอเมริกายืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากกลุ่มประเทศทางยุโรป สืบเนื่องมาจากช่วงปี 1865-1914 สหรัฐอเมริกามีสภาพเป็นลูกหนี้และกลุ่มประเทศทางยุโรปมีสภาพเป็นเจ้าหนี้เพราะสหรัฐอเมริกากู้ยืมเงินมาเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลังสงครามกลางเมือง เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดขึ้นในปี 1914 สหรัฐอเมริกาวางตนเป็นกลางและทำการค้ากับกลุ่มประเทศทางยุโรป ช่วงปี 1914-1917 กลุ่มประเทศทางยุโรปซื้อยุทธปัจจัยด้วยเงินสดและขอยืมเงินจากสหรัฐอเมริกา ในปี 1918 สหรัฐอเมริกามีสภาพเป็นเจ้าหนี้และกลุ่มประเทศทางยุโรปมีสภาพเป็นลูกหนี้ โดยเป็นหนี้สหรัฐอเมริกาดัง \$10,000 ล้าน⁴⁶ หลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 รัฐสภาอเมริกาออกกฎหมายกีดกันการค้าด้วยกำแพงภาษีนำเข้าสูงทั้งผลิตผลเกษตรกรรมและสินค้าสำเร็จรูปด้วยกฎหมายปี 1921 และกฎหมายปี 1922 ทำให้สินค้ายุโรปทั้งผลิตผลเกษตรกรรมและสินค้าสำเร็จรูปนำเข้าสหรัฐอเมริกาน้อยมาก กลุ่มประเทศทางยุโรปไม่มีเงินจ่ายหนี้สินแก่สหรัฐอเมริกาได้ กลุ่มประเทศทางยุโรปจะมีเงินจ่ายหนี้สินแก่สหรัฐอเมริกาได้ต่อเมื่อสหรัฐอเมริกาลดอัตราภาษีนำเข้าทั้งผลิตผลเกษตรกรรม และสินค้าสำเร็จรูปและเขื่อนี้จ่ายค่าปฏิกรรมสงครามรวม \$33000 ล้านแก่กลุ่มประเทศทางยุโรป ในทางปฏิบัติสหรัฐอเมริกาคงยืนยันบังคับใช้กฎหมายกีดกันการค้าปี 1921 และปี 1922 รวมทั้งเยอรมนีก็ไม่อาจจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามแก่กลุ่มประเทศทางยุโรปได้ แต่สหรัฐอเมริกาคงยืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากกลุ่มประเทศทางยุโรปเพราะสหรัฐอเมริการู้ว่ากลุ่มประเทศทางยุโรปไม่ยากจนจริง มีเงินซื้ออาวุธสะสมไว้⁴⁷

2. สหรัฐอเมริกากงพัฒนาความสัมพันธ์กับละตินอเมริกา การดำเนินนโยบายต่างประเทศกับละตินอเมริกาของประธานาธิบดีคูลิดิจงสืบทอดตามประธานาธิบดีฮาร์ดีงคือมุ่งรักษานโยบายแคริบเบียน (The Caribbean Policy) และยึดมั่นในการทูตเงินตรา (The Dollar Diplomacy)

3. สหรัฐอเมริกาไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ สหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีคูลิดิจงยืนยันไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติด้วยเหตุผลที่วุฒิสภาเคยให้ไว้ในสมัยประธานาธิบดีวิลสัน และมีผลในทางปฏิบัติสืบจากประธานาธิบดีวิลสัน ถึงประธานาธิบดีฮาร์ดีง และประธานาธิบดีคูลิดิจ

4. สหรัฐอเมริการ่วมลงนามประมวลสงครามปี 1928 จากความร่วมมือกันระหว่างรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา แฟรงค์ บี. เคลล็อกก์ (Frank B. Kellogg) และรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศฝรั่งเศส อีสตีดี บริยอง (Aristide Briand) ร่วมกันร่างข้อตกลงแคล

ลอคก์-บริยอง ปี 1928 (The Kellogg-Briand Pact of 1928)⁴⁸ กำหนดประณามการใช้สงครามเป็นเครื่องมือในการตัดสินกรณีพิพาทระหว่างประเทศ ผลคือ 63 ชาดีร่วมลงนามเห็นชอบ (รวมทั้งญี่ปุ่นด้วย) ในวันที่ 13 เมษายน 1928 ข้อตกลงแคลลอคก์-บริยอง 1928 เรียกอีกชื่อว่า ข้อตกลงแห่งปารีส (The Pact of Paris)

5. เสริมสร้างความสัมพันธ์กับเม็กซิโกในปี 1927 สืบเนื่องมาจากปี 1916 เม็กซิโกอยู่ภายใต้การปกครองของประธานาธิบดีเวเนสโตเซโน คาร์เรนา (Venustiano Carranza) ไม่พอใจเท่าที่สหรัฐอเมริกาอยู่ภายใต้การนำของประธานาธิบดีวิลสันตั้งเคลื่อนทหารเข้าเม็กซิโกบุกจับฟรานซิสโก แพนโช วิลลา (Francisco Pancho Villa) และมีคนอเมริกันจำนวนมากเข้าลงทุนเป็นเจ้าของในธุรกิจน้ำมัน เหมืองแร่ และปศุสัตว์ เพื่อแสดงความไม่พอใจและกำจัดนักธุรกิจอเมริกันออกจากเม็กซิโก รัฐบาลของคาร์เรนาได้ผ่านรัฐธรรมนูญเม็กซิโกปี 1917⁴⁹ ในมาตรา 3 กำหนดห้ามขาดหลวงต่างชาติเข้าอาศัยและเผยแผ่ศาสนาในเม็กซิโก มาตรา 27 กำหนดห้ามคนต่างชาติเป็นเจ้าของทรัพย์สินและธุรกิจในเม็กซิโกมาตรา 130 กำหนดโบสถ์คาทอลิก เข้ายุ่งเกี่ยวกับการศึกษาได้เฉพาะในระดับประถมศึกษาเท่านั้น ด้วยรัฐธรรมนูญเม็กซิโกปี 1917 สร้างความไม่พอใจแก่นักธุรกิจอเมริกันและคนอเมริกันผู้ยึดมั่นในคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก ความตึงเครียดทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสหรัฐอเมริกาและเม็กซิโก ในเดือนกันยายน 1927 ประธานาธิบดีคูลิดจ์แต่งตั้งดีไวท์ ดับเบิลยู. มอร์โร (Dwight W. Morrow) เป็นทูตอเมริกาประจำเม็กซิโก เจรงปรับความเข้าใจกับรัฐบาลเม็กซิโก ด้วยความสามารถทางการทูตของมอร์โร ในเดือนธันวาคม 1927 รัฐสภาเม็กซิโกมีมติให้สัมปทานไม่มีกำหนดเวลาแก่นักลงทุนต่างชาติที่เข้าทำธุรกิจในดินแดนเม็กซิโกก่อนปี 1917 สร้างความพอใจอย่างมากแก่นักลงทุนอเมริกัน

การเลือกตั้งปี 1928

เพราะประธานาธิบดีคูลิดจ์ประกาศไม่ลงสมัครการเลือกตั้งในปี 1928 เป็นผลให้พรรครีพับลิกันส่งเซอร์เบิร์ต ซี. ฮูเวอร์ (Herbert C. Hoover) ฮูเวอร์ประกาศยึดมั่นในคำขวัญเดิมของรีพับลิกัน “นำอเมริกากลับสู่สภาพเดิม” เป็นผลให้เซอร์เบิร์ต ซี. ฮูเวอร์ ชนะการเลือกตั้งในปี 1928 ด้วยคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 444 คะแนน เหนืออัลเฟรด อี.สมิธ (Alfred E. Smith) จากพรรคเดโมแครตได้คะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 87 คะแนน

5. สหรัฐอเมริกาภายใต้การบริหารประเทศโดยเฮอร์เบิร์ต ซี. ฮูเวอร์ 1929-1933

เฮอร์เบิร์ต ซี. ฮูเวอร์ (Herbert Clark Hoover 1874-1964) ประธานาธิบดีลำดับที่ 31 จากพรรครีพับลิกัน นำการบริหารประเทศช่วงปี 1927-1933 โดยมีชาลส์ เคอร์ติส (Charles Curtis) เป็นรองประธานาธิบดี แผลเดือนกุมภาพันธ์เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี สหรัฐอเมริกาต้องเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนอเมริกันคาดหวังว่าประธานาธิบดีฮูเวอร์จะนำสหรัฐอเมริกาพ้นจากภาวะวิกฤติได้ ฮูเวอร์เป็นประธานาธิบดีที่ใช้อำนาจรัฐบาลกลางเต็มที่ต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

สภาพสหรัฐอเมริกาเมื่อเผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929

เกษตรกรอเมริกันเป็นคนกลุ่มแรกที่เผชิญปัญหาภาวะเศรษฐกิจทั้งนี้เป็นเพราะหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 เกษตรกรอเมริกันสูญเสียตลาดทางยุโรป รัฐบาลอเมริกันเองแทรกแซงการค้าโลกด้วยการเรียกเก็บภาษีนำเข้าอัตราสูงในสินค้าสำเร็จรูปและผลิตผลเกษตรกรรมด้วยกฎหมายภาษีนำเข้าปี 1921 และปี 1922 ทำให้กลุ่มประเทศทางยุโรปเพิ่มการต่อต้านการซื้อสินค้าอเมริกัน นอกจากนี้รัฐบาลอเมริกันยังได้ออกกฎหมายจำกัดจำนวนผู้อพยพต่างชาติเข้าอเมริกาปี 1921 และปี 1924 ทำให้ปริมาณการบริโภคผลิตผลเกษตรกรรมภายในประเทศไม่เพิ่มขึ้น แต่ขณะเดียวกันจากการนำเทคโนโลยีเครื่องยนต์เครื่องจักรมาใช้ในธุรกิจเกษตรกรรมนับวันจะทำให้ผลิตผลเกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้ผลิตผลเกษตรกรรมมีปริมาณมากกว่าความต้องการในการบริโภค ส่งผลให้มีการเหลือของผลิตผลและผลิตผลราคาตกต่ำ แต่สินค้าจำเป็นที่เกษตรกรต้องบริโภคคงมีราคาสูง เกษตรกรอเมริกันต้องเผชิญปัญหาเศรษฐกิจเป็นพวกแรก คิดตามมาด้วยภาระหนี้สิน ต้องเสียที่ดินและไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างจริงจังจากรัฐบาล

ธุรกิจอุตสาหกรรมและตลาดหุ้นเป็นกลุ่มที่สองที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะผลิตผลมากเกินไปและเสี่ยงโชคมากเกินไป ทำให้ตลาดหุ้นที่นิวยอร์กล่มเริ่มในวันที่ 24 ตุลาคม 1929 ราคาหุ้นดิ่งลงเรื่อยมา การซื้อขายหุ้นครั้งใหญ่อีกครั้งมีในวันที่ 29 ตุลาคม 1929 (Black Tuesday) มูลค่าการซื้อขายหุ้นกว่า \$16 ล้าน กลางเดือนพฤศจิกายน 1929 จากการซื้อขายหุ้นนักเล่นหุ้นรวมสูญเสียเงิน \$30,000 ล้าน ถือเป็นารเริ่มต้นภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929 มีผลทอดยาวต่อมาอีก 10 ปี (1939)

ธนาคารและธุรกิจเป็นกลุ่มที่สามที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะธุรกิจอุตสาหกรรมมียอดขายนำยลลดลง ต้องลดปริมาณการผลิตและลดการจ้างงานหรือปิดกิจการ ทำให้ลูกจ้างแรงงานถูกปลดออกจากงานต้องอยู่ในภาวะการว่างงาน เงินออมที่เคยเก็บสะสมไว้ในธนาคารถูกถอน

ออกมาเพื่อการยังชีพ การฝากเงินออมในธนาคารลดลง การถอนเงินออมจากธนาคารนับวันเพิ่มขึ้น เป็นลำดับ ธนาคารต่างพากันปิดเพื่อเตรียมรับสถานการณ์และหาแนวทางแก้ไข

คนตกงานเป็นกลุ่มที่สี่ที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะธุรกิจมีรายจ่ายมากกว่ารายรับ จำเป็นต้องปิดกิจการลง ลูกจ้างแรงงานซึ่งเป็นแรงงานหลักในธุรกิจอุตสาหกรรมต้องว่างงาน เงินออมที่ฝากไว้ในธนาคารถูกถอนออกมาเพื่อการยังชีพ เมื่อเงินออมหมดต้องมีสภาพขาดปัจจัยสี่คือขาดอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

ผู้มีฐานะดีเป็นกลุ่มที่ห้าที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะเห็นการล่มสลายของตลาดหุ้น เห็นธนาคารหลายแห่งปิดกิจการ ผู้มีฐานะดีจำนวนมากรีบถอนเงินสดจากธนาคารนำมาเก็บไว้ที่บ้าน และหยุดการลงทุนทั้งในตลาดหุ้นและการทำธุรกิจ

คนอเมริกันเป็นกลุ่มที่หกที่เผชิญปัญหาเศรษฐกิจ จากการล่มสลายของเศรษฐกิจ เกษตรกรไร้ที่นา ลูกจ้างแรงงานไม่มีงานทำ ล้วนแล้วแต่ขาดปัจจัยสี่คือขาดอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรคต่างเร่งร้อนไปทั่วสหรัฐอเมริกาเพื่อหางานและอาหารประทังชีวิต

สาเหตุแห่งการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929

สาเหตุแห่งการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929 สรุปได้มี 5 สาเหตุ คือ

1. ความเสียหายอันเนื่องมาจากสงครามโลกครั้งที่ 1 สงครามโลกครั้งที่ 1 สร้างความเสียหายแก่ชีวิต ทรัพย์สิน สังคม การเมืองและเศรษฐกิจ ซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนานเพื่อกอบกู้ให้กลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมเช่นก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1

2. ความซบถกันและคลาดเคลื่อนทางการค้าในช่วงระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ในระหว่างสงครามกลุ่มประเทศทางยุโรปเข้าร่วมสงคราม (1914-1918) การค้าซบถ สิ้นสงครามกลุ่มประเทศทางยุโรปต้องใช้เวลาดำเนินการฟื้นฟูการผลิตและการค้าทำให้ความต่อเนื่องทางการผลิตและการค้าไม่ทันกาล เมื่อฟื้นฟูการผลิตและการค้าได้แล้วการจะค้าขายกับสหรัฐอเมริกาเป็นไปได้ยากเพราะสหรัฐอเมริกาแทรกแซงการค้าโลกด้วยกำแพงภาษีนำเข้าสูง

3. สหรัฐอเมริกาแทรกแซงการค้าโลกโดยกฎหมายเก็บภาษีนำเข้าสูงในสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม สหรัฐอเมริกามีประชากรมากประเทศผู้ผลิตทั้งหลายต้องการใช้สหรัฐอเมริกาเป็นตลาดระบายสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม แต่สหรัฐอเมริกาในทศวรรษ 1920 ยึดนโยบายนำอเมริกากลับสู่สภาพปกติ ลดบทบาทต่างประเทศ เพิ่มบทบาทภายในประเทศ รัฐบาลกลางรีพับลิกันมุ่งโอบอุ้มธุรกิจเกษตรกรรมและธุรกิจอุตสาหกรรมอเมริกาเป็นหลัก เป็นผลปิดกั้นสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมต่างประเทศด้วยกำแพงภาษีนำเข้าสูง ปี 1921 และ 1922

4. เป็นไปตามวัฏจักร (วงจรเศรษฐกิจ) ในช่วงเฟื่องฟูมีการผลิตมาก มีการบริโภคมาก ได้สัดส่วนกัน แต่เมื่อเศรษฐกิจเริ่มถดถอยของการผลิตมาก แต่การบริโภคน้อย ปัญหาเศรษฐกิจเกิดขึ้น ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจต้องลดปริมาณการผลิตลงให้ได้สัดส่วนกับการบริโภค การเฟื่องฟูและการถดถอยเป็นวงจรเศรษฐกิจ

5. เกษตรกรและลูกจ้างแรงงานไม่ได้รับความเป็นธรรมในการเฉลี่ยรายได้ กล่าวคือ ถ้าราคาผลิตผลสูง เกษตรกรมีรายได้ดี เกษตรกรอยู่ได้และถ้าลูกจ้างแรงงานได้รับเงินค่าจ้างสูงได้สัดส่วนกับการครองชีพลูกจ้างแรงงานอยู่ได้ คนอเมริกันสองกลุ่มใหญ่นี้จะมีกำลังในการซื้ออันจะเป็นผลให้ธุรกิจเกษตรกรรมและธุรกิจอุตสาหกรรม ยืนหยัดอยู่ได้ไม่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของเฮร์เบิร์ต ซี. ฮูเวอร์

เมื่อเข้ารับบริหารประเทศในวันที่ 4 มีนาคม 1929 ประธานาธิบดีฮูเวอร์ได้เห็นว่าคนงานจำนวนมากตกงาน เกษตรกรจำนวนมากไม่มีที่ดินทำเกษตรกรรม เพราะมีหนี้สินนายทุนยึดที่ดินไป คนอเมริกันไม่มีงาน ไม่มีเงินซื้อหาปัจจัยสี่ คนอเมริกันเรียกร้องให้รัฐบาลกลางช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นโดยตรง แต่ประธานาธิบดีฮูเวอร์ให้เหตุผลว่าการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นโดยตรง (หาปัจจัยสี่แก่ประชาชน) เป็นงานของรัฐบาลมลรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น หากรัฐบาลกลางดำเนินการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นโดยตรงแก่ประชาชนจะเป็นการดูถูกประชาชนและรัฐบาลมลรัฐ ในทางปฏิบัติ ประธานาธิบดีฮูเวอร์เริ่มด้วยการเชิญนักธุรกิจผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้นำแรงงานมาร่วมปรึกษาหารือแสวงหาแนวทางแก้ไข ผลจากการประชุมนักธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้สัญญาว่าจะคงอัตราค่าจ้างแรงงานเดิม และผู้นำแรงงานให้สัญญาว่าจะไม่นัดหยุดงาน แต่นับวันสภาพเศรษฐกิจเลวร้ายเป็นลำดับ ในปี 1932 คนอเมริกันกว่าหนึ่งล้านคนว่างงาน โรงงานปิดกิจการ ธนาคารปิดกิจการ ประชาชนจำนวนมากไร้ที่อยู่อาศัยเพราะตกงาน ไม่มีเงินผ่อนค่างวดบ้าน ต้องสร้างที่พักโคโรโกโฮที่อยู่รวมกันเป็นชุมชนใหญ่รู้จักกันในนามฮูเวอร์วิลล์ (Hooverilles) ประธานาธิบดีฮูเวอร์พยายามดำเนินการเพื่อช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยากอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำดังต่อไปนี้

1. ช่วยเกษตรกร เกษตรกรเป็นคนอเมริกันกลุ่มแรกที่รัฐบาลกลางให้ความช่วยเหลือมุ่งเพื่อกระตุ้นราคาผลิตผลให้สูงขึ้น โดยในวันที่ 15 มิถุนายน 1929 รัฐสภาผ่านกฎหมายจำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมปี 1929 (The Agricultural Marketing Act of 1929)⁵⁰ กำหนดจัดตั้งสภาเกษตรกรรมแห่งชาติ (The Federal Farm Board) ทำหน้าที่จัดสรรเงิน \$423 ล้านแก่สหกรณ์ในมลรัฐทางตะวันตกและทางตอนใต้ สหกรณ์นำเงินส่วนแบ่งที่ได้รับซื้อผลิตผลจากเกษตรกรนำ

เก็บไว้ในตู้ฉาง จากวงเงินจำกัดเป็นผลให้การดำเนินงานมีในช่วงสั้นเพราะเงินหมด และช่วยเกษตรกรได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น

2. **ช่วยธุรกิจอุตสาหกรรม** เพื่อสกัดกั้นการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปต่างประเทศในสหรัฐอเมริกา โดยการเห็นชอบของประธานาธิบดีฮูเวอร์ในวันที่ 17 มิถุนายน 1930 รัฐสภาผ่านกฎหมายภานีนำเข้าฮอเลย์-สมูทปี 1930 (The Hawley-Smoot Tariff Act of 1930)⁵¹ กำหนดเรียกเก็บภานีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปในอัตรา 60% ของราคาสินค้า นับเป็นการเรียกเก็บภานีนำเข้าสินค้าสูงสุดในประวัติศาสตร์อเมริกาในสินค้าเกือบ 900 รายการ นักเศรษฐศาสตร์อเมริกันหวังว่าการกำหนดภานีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปในอัตราสูงจะทำให้ราคาสินค้านำเข้าสูงขึ้น ผู้บริโภคอเมริกันต้องบริโภคสินค้านำเข้าในราคาแพงมาก กฎหมายภานีนำเข้าปี 1930 แทรกแซงการค้าโลก และสหรัฐอเมริกาจะได้รับการตอบโต้เช่นเดียวกันนี้จากประเทศคู่ค้ากับสหรัฐอเมริกา การคาดเดาของนักเศรษฐศาสตร์อเมริกันเป็นจริงเพราะในปี 1932 มี 25 ประเทศสกัดกั้นการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปอเมริกาด้วย กำแพงภานีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปที่สูงเช่นกัน

3. **จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจ** ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ประธานาธิบดีฮูเวอร์หวังว่าการอัดฉีดเงินเข้าสู่ธุรกิจหลักจะทำให้ธุรกิจดำเนินการต่อไปได้อันจะเป็นการหยุดยั้งความเลวร้ายของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เป็นผลให้รัฐสภาในวันที่ 22 มกราคม 1932 ผ่านกฎหมายจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจปี 1932 (The Reconstruction Finance Corporation RFC)⁵² กำหนดให้กองทุนฟื้นฟูเศรษฐกิจจัดสรรเงินจำนวน \$500 ล้านให้ธุรกิจรถไฟ ธุรกิจการธนาคาร ธุรกิจประกัน องค์กรเกษตรกรรม ธุรกิจที่ดินและธุรกิจอื่น ๆ กู้ยืมเงิน เพื่อให้ธุรกิจคงดำเนินการต่อไปและคงการจ้างงาน

4. **ช่วยเรื่องที่อยู่อาศัยและสร้างงาน** เพื่อลดปัญหาการถูกยึดบ้านและกระตุ้นการสร้างงานก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยการเห็นชอบของประธานาธิบดีฮูเวอร์และสมาชิกรัฐสภา เป็นผลให้รัฐสภาในวันที่ 22 กรกฎาคม 1932 ผ่านกฎหมายกู้ยืมเงินธนาคารเพื่อที่อยู่อาศัยปี 1932 (The Federal Home Loan Bank Act of 1932)⁵³ กำหนดจัดตั้งธนาคารกู้ยืมเงินเพื่อที่อยู่อาศัย 12 แห่ง (The Federal Home Loan Bank) บริการให้การกู้ยืมเงินแก่คนอเมริกันเพื่อคงความเป็นเจ้าของบ้าน และคงธุรกิจก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อการสร้างงานและจ้างงาน

5. **สร้างงาน**⁵⁴ ในวันที่ 2 ธันวาคม 1930 ประธานาธิบดีฮูเวอร์ร้องขอต่อรัฐสภาเพื่อการอนุมัติเงิน \$100-\$150 ล้าน เพื่อการสร้างงานแก่คนอเมริกันที่ว่างงานซึ่งมีถึง 4,500,000 คน รัฐสภาให้การอนุมัติเงิน แผนสร้างงานเน้นแก่ชายฉกรรจ์ เน้นงานก่อสร้าง ได้แก่ งานสร้างถนน สร้าง

อาคารสถานที่ราชการ สร้างเขื่อน เช่น เขื่อนโบลเดอร์หรือเขื่อนฮูเวอร์ (Boulder Dam or Hoover Dam) บนแม่น้ำโคโลราโด สร้างอาคารที่พักอาศัย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำและป่าสงวน

6. **สร้างความมั่นคงด้านการเงิน** เพื่อสร้างความมั่นคงด้านการเงินและตอบโต้การกักตุนทองคำ ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 1932 รัฐสภาผ่านกฎหมายธนาคารกลาส-สตีเกล ปี 1932 (The Glass-Steagall Banking Act of 1932)⁵⁵ กำหนดปล่อยทองคำมูลค่า \$700 ล้านสู่ธุรกิจอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้า ทั้งนี้เพราะทองคำเป็นโลหะมีค่าหนุนหลังการเงินของสหรัฐอเมริกา

7. **ผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 20 ในปี 1932** ในวันที่ 3 มีนาคม 1932 รัฐสภาผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 20 (The Twentieth Amendment)⁵⁶ กำหนดการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีให้เริ่มในวันที่ 20 มกราคม (เดิม 4 มีนาคม) ของทุกสี่ปีและหากประธานาธิบดีเสียชีวิตก่อนวันทำพิธีสาบานตนให้รองประธานาธิบดีสืบทอดตำแหน่งประธานาธิบดี

8. **ทหารผ่านศึกเดินขบวนประท้วงในปี 1932** สืบเนื่องมาจากเมื่อปี 1924 ในสมัยประธานาธิบดีคูลิด รัฐสภาได้ผ่านกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึกปี 1924 กำหนดปรับเพิ่มเงินช่วยเหลือแก่ทหารผ่านศึกจากสงครามโลกครั้งที่ 1 แต่มีเงื่อนไขว่าจะได้รับเงินเต็มจำนวนในปี 1944 หากต้องการรับเงินก่อนปี 1944 จะได้รับเพียง 25% ของจำนวนเงินที่ได้รับทั้งหมด ในเดือนมิถุนายน 1932 ทหารผ่านศึกจำนวน 22,000 คน ส่วนใหญ่ตกงานต้องการเงินก้อนทั้งหมดที่จะได้รับเพื่อสร้างฐานะและยังชีพ ร่วมกันเดินขบวนที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เพื่อกดดันให้วุฒิสภาผ่านกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึก เรียกการเดินขบวนครั้งนี้ว่า The Bonus Army 1932⁵⁷ ประธานาธิบดีฮูเวอร์ สั่งให้นายพลดักลาส แมคอาเธอร์ (General Douglas Mac Arthur) คุมกองกำลังทหารขับไล่ทหารผ่านศึก 22,000 คนออกจากกรุงวอชิงตันดี.ซี. วุฒิสภาไม่ผ่านกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึก และประธานาธิบดีฮูเวอร์ยับยั้งกฎหมายเงินช่วยเหลือทหารผ่านศึกเพราะไม่เชื่อว่าการเดินขบวนในเดือนมิถุนายน 1932 เพียงเพื่อเงินอย่างเดียวเท่านั้น

ผลงานด้านการต่างประเทศของเออร์เบิร์ต ซี. ฮูเวอร์

งานด้านการต่างประเทศของประธานาธิบดีฮูเวอร์คงยึดมั่นตามหลักการเดิมของพรรครีพับลิกันคือลดบทบาทต่างประเทศ เช่นประธานาธิบดีวอร์เรน จี. ฮาร์ดิง และประธานาธิบดีแคลวิน คูลิด เคยปฏิบัติมากล่าวคืองานด้านการต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกาจะต้องเป็นงานที่สหรัฐอเมริกาได้รับผลประโยชน์ และป้องกันการเกิดสงครามในอนาคต

1. สหรัฐอเมริกาไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ สหรัฐอเมริกาสมัยประธานาธิบดี ฮูเวอร์คงยืนยันไม่เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติด้วยเหตุผล ปี 1919 แต่คงมีตัวแทนสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมฟังการประชุมครั้งสำคัญ ๆ เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของสันนิบาตชาติ

2. สหรัฐอเมริกาคงพัฒนาความสัมพันธ์กับละตินอเมริกา นโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกากับละตินอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีฮูเวอร์คงยึดมั่นในการมุ่งรักษานโยบายแคริบเบียน (The Caribbean policy) และการทูตเงินตรา (The Dollar Diplomacy) นอกจากนี้ประธานาธิบดีฮูเวอร์เองได้เดินทางเยี่ยมเยือนอเมริกาใต้เพื่อกระชับความสัมพันธ์ช่วงต้นปี 1929 และเพื่อหยุดการแทรกแซงด้วยกองกำลังทหารในกิจการภายในกลุ่มประเทศละตินอเมริกาในปี 1929 ประธานาธิบดีฮูเวอร์สั่งถอนกองกำลังทัพเรือที่เข้าประจำการรักษาสันติภาพในนิการากัวตั้งแต่ปี 1912 กลับสหรัฐอเมริกา และในปี 1934 ประธานาธิบดีฮูเวอร์สั่งถอนกองกำลังทัพเรือที่เข้าประจำการปราบปรามการปฏิวัติในไฮติตั้งแต่ปี 1915 กลับสหรัฐอเมริกา

3. สหรัฐอเมริกาคงยืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากกลุ่มประเทศทางยุโรป สหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีคูลิดจี้ เริ่มยืนยันเรียกเก็บหนี้สินจากลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปเพราะสหรัฐอเมริกาเห็นว่าลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปไม่อาจจนจริง มีเงินซื้ออาหารสะสมไว้ ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปอ้างว่าจะมีเงินจ่ายหนี้สินแก่สหรัฐอเมริกาได้ต่อเมื่อสหรัฐอเมริกาลิกแทรกแซงการค้าโลกด้วยการเรียกเก็บภาษีนำเข้าสูงและเยอรมนีชดใช้ค่าปฏิกรรมสงคราม ในทางปฏิบัติเยอรมนีไม่มีเงินจ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ในสมัยประธานาธิบดีฮูเวอร์ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปแจ้งแก่สหรัฐอเมริกว่าไม่อาจจ่ายหนี้สินซึ่งก่อขึ้นในสงครามโลกครั้งที่ 1 เพื่อปราบฝ่ายมหาอำนาจกลาง และเห็นควรให้สหรัฐอเมริกาคงเลิกหนี้สินทั้งหมดจากสงครามโลกครั้งที่ 1 แก่ประเทศลูกหนี้ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีฮูเวอร์คงยืนยันเก็บหนี้สิน⁵⁸ ด้วยเหตุผลในประเด็นที่ว่า การจ่ายหนี้สินที่ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปต้องจ่ายแก่สหรัฐอเมริกากับการจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามที่เยอรมนีต้องจ่ายแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรเป็นคนละเรื่องกัน หนึ่งในสามของหนี้สินเป็นหนี้สินที่ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปกู้ยืมจากสหรัฐอเมริกาในช่วงการพักรบชั่วคราวในสงครามโลกครั้งที่ 1 และกลุ่มประเทศทางยุโรปที่เป็นลูกหนี้สหรัฐอเมริกามีเงินจริงเพราะมีเงินซื้ออาหารสะสมไว้ ในปี 1931 เพราะได้รับผลกระทบอย่างมากจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1929 เป็นเหตุให้ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปยื่นกรณขุฎิเศษการจ่ายหนี้สินแก่สหรัฐอเมริกา ประธานาธิบดีฮูเวอร์ต้องประกาศพักการชำระหนี้สิน (moratorium) ฟินแลนด์เป็นประเทศเดียวที่จ่ายหนี้สินหมดในปี 1931 ในทางปฏิบัติสหรัฐอเมริกาไม่สามารถเรียกเก็บหนี้สินจากลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปได้ ลูกหนี้กลุ่มประเทศทางยุโรปนับวันเพิ่ม

ความขุ่นเคืองใจสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันกลุ่มประเทศทางยุโรปผู้ชนะสงครามก็พยายามเรียกเก็บค่าปฏิกรรมสงครามจากเยอรมนีแต่เยอรมนีก็ไม่มีเงินจ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ชาวเยอรมนีเองขมขื่นมากจากความพ่ายแพ้สงคราม ต้องสูญเสียทุกอย่างรวมถึงต้องจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามจำนวนมหาศาลแก่กลุ่มประเทศทางยุโรปผู้ชนะสงคราม ส่งผลให้ชาวเยอรมนีให้การยอมรับในอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ (Adolf Hitler) และลัทธินาซี (Nazism) และพรรคนาซี (The Nazi Party) ซึ่งก้าวขึ้นมีอำนาจในวันที่ 30 มกราคม 1933 พรรคนาซีประกาศสัญญาจะแก้ไขปัญหาที่เยอรมนีเผชิญให้หมดสิ้นไป

4. สหรัฐอเมริกานำการประชุมควบคุมกองกำลังทางเรือในปี 1930 การประชุมควบคุมกองกำลังทางเรือมีขึ้นที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษระหว่างวันที่ 21 มกราคม-22 เมษายน 1930 (The London Naval Conference 1930) ชาติที่เข้าร่วมประชุมคือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และอิตาลี มติประการที่หนึ่งทั้งห้าชาติยืนยันยึดมั่นในข้อตกลงสนธิสัญญาห้าอำนาจปี 1922 ที่กรุงวอชิงตัน มติประการที่สอง สหรัฐอเมริกา อังกฤษและญี่ปุ่นร่วมตกลงการถือครองเรือลาดตระเวนโดยยึดสัดส่วนน้ำหนักเรือลาดตระเวนเป็นเกณฑ์ในอัตราส่วน 10 : 10 : 6 ฝรั่งเศสและอิตาลีไม่ได้ร่วมลงนามเพราะฝรั่งเศสต้องการมีกองกำลังเรือลาดตระเวนเหนือกว่าอิตาลีเพื่อเตรียมไว้ปกป้องอาณานิคมฝรั่งเศส (ครั้งข้อตกลงสนธิสัญญาห้าอำนาจปี 1922 ฝรั่งเศสและอิตาลีถือครองเรือประจัญบานเท่ากันคือ 1.75 : 1.75) อิตาลีไม่ยอม ข้อตกลงควบคุมกองกำลังทางเรือที่กรุงลอนดอนมีวาระห้าปี (1930-1935) รัฐสภามีมติให้การรับรองข้อตกลงควบคุมกองกำลังทางเรือที่กรุงลอนดอนในเดือนกรกฎาคม 1930

5. ญี่ปุ่นยึดแมนจูเรียของจีนในปี 1931⁵⁰ ญี่ปุ่นเป็นชาติหนึ่งร่วมลงนามข้อตกลงลดอาวุธที่กรุงวอชิงตันปี 1922 ร่วมลงนามประณามการใช้สงครามเป็นเครื่องมือตัดสินกรณีพิพาทระหว่างประเทศปี 1927 และร่วมลงนามในข้อตกลงควบคุมแสนยานุภาพทางเรือที่กรุงลอนดอนปี 1930 ดูเสมือนญี่ปุ่นใฝ่หาสันติภาพ แต่ในทางปฏิบัติญี่ปุ่นทำการก้าวร้าวโดยในเดือนกันยายน 1931 ญี่ปุ่นบุกยึดแมนจูเรียของจีน (ดินแดนทางตะวันออกเฉียงเหนือของจีน) จากรายงานการรุกรานของญี่ปุ่นในแมนจูเรียโดยคณะกรรมการผู้ตรวจสอบของสันนิบาตชาติ เป็นผลให้สันนิบาตชาติสั่งให้ญี่ปุ่นถอนกองกำลังทหารออกจากแมนจูเรีย ในทางปฏิบัติญี่ปุ่นคงยึดครองแมนจูเรีย และถอนญี่ปุ่นออกจากการเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ ทั้งเตรียมการยึดครองจีน และกำจัดอำนาจชาติตะวันตกออกจากเอเชียตะวันออก อันเป็นลางบอกเหตุความวุ่นวายในอนาคต

ขณะญี่ปุ่นปฏิบัติการก้าวร้าวแมนจูเรียในปี 1931 ในรัสเซียนับจากปี 1927 อยู่ภายใต้รัฐบาลเผด็จการคอมมิวนิสต์นำโดยโจเซฟ สตาลิน (Joseph Stalin) และเป็นหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์

(The Communist Party) ในอิตาลีนับจากปี 1922 อยู่ภายใต้รัฐบาลเผด็จการฟาสซิสต์ (Fascist) นำโดยเบนิโต มุสโสลินี (Benito Mussolini) และเป็นหัวหน้าพรรคฟาสซิสต์ (The Fascism) ในเยอรมนี นับจากปี 1934 อยู่ภายใต้รัฐบาลเผด็จการนาซี (Nazi) นำโดย อ돌ฟ ฮิตเลอร์ (Adolf Hitler) และเป็นหัวหน้าพรรคนาซี (The Nazi Party or The National Socialist Party) ทั้งสี่ชาตินี้ล้วนเป็นชาติผู้ก้าวร้าวในเวลาต่อมา

การเลือกตั้งปี 1932

การเลือกตั้งประธานาธิบดีปี 1932 พรรครีพับลิกันส่งเซอร์เบิร์ต ซี. ฮูเวอร์ ลงแข่งขันสู้กับตัวแทนพรรคเดโมแครต คือแฟรงคลิน เดลาโน รูสเวลท์ (Franklin Delano Roosevelt) รูสเวลท์ประกาศแนวทางช่วยคนอเมริกันให้พ้นจากความทุกข์ยากอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำด้วยแผนข้อตกลงใหม่ (The New Deal Program) เริ่มด้วยการบรรเทาทุกข์ (Relief) เยื้อของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำคือคนอเมริกันให้มีปัจจัย 4 ครบถ้วน การปรับปรุง (Recovery) เน้นปรับปรุงสังคมและเศรษฐกิจให้ดีขึ้น และปฏิรูป (Reform) การเงินและธุรกิจ เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่อ่อนแอเสื่อมโทรมให้ดีขึ้น จากการนำเสนอแผนข้อตกลงใหม่เป็นผลให้รูสเวลท์ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีด้วยคะแนน 472 คะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี และฮูเวอร์ได้รับ 59 คะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี

ในบทที่ 3 จะเป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ช่วงปี 1933-1945 ภายใต้การบริหารประเทศของแฟรงคลิน เดลาโน รูสเวลท์ ผู้ใช้แผนข้อตกลงใหม่แก้ไขความทุกข์ยากของคนอเมริกัน และนำสหรัฐอเมริกาไปมีบทบาทในเวทีการเมืองโลก รวมทั้งนำสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 2 ในวันที่ 8 ธันวาคม 1941

เชิงอรรถที่ 2

1. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** (Harcourt, Brace & World, Inc., 1961), pp. 629-630.
2. Ibid., p. 633.
3. Loc.cit.
4. Loc.cit.
5. Ibid., p. 634.
6. Ibid., p. 636.
7. Loc.cit.
8. Loc.cit.
9. Loc.cit.
10. Ferguson, Wallace K. and Bruun Geoffrey. **A Survey of European Civilization : Part Two-Since 1660.** (Boston : Houghton Mifflin Company, 1969), p. 788.
11. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** (McGraw-Hill, Inc., 1991), pp. 680-682.
12. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 659.
13. Burke, Merle. **United States History : The Growth of Our Land.** (Chicago : American Technical Society, 1953), p. 165.
14. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** (Worth Publishers, Inc., 1993), p. 718.
15. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 660.
16. Ibid., p. 661.
17. Ibid., p. 662.
18. Ibid., p. 643.
19. Loc.cit.
20. Loc.cit.
21. Loc.cit.
22. Ibid., pp. 643-645.

23. Ibid., p. 645.
24. Ibid., p. 632.
25. Ibid., p. 646.
26. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** (D.C. Heath and Company, 1994), p. 761.
27. Ibid., pp 754-755.
28. Ibid., p. 761.
29. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G. and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** (Boston : Houghton Mifflin Company, 1986), pp. 700-701.
30. Ibid., pp. 702-703.
31. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** pp. 675-677.
32. Ibid., p. 683.
33. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 747.
34. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** (Massachusetts: G & C Merriam Company, 1971), p. 413.
35. Ibid., p. 412.
36. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 647.
37. Loc.cit.
38. Ibid., p. 648.
39. Loc.cit.
40. Ibid., pp. 648-649.
41. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G. and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 768.
42. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 420.

43. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** pp. 747-748.
44. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 421.
45. Loc.cit.
46. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 664.
47. Ibid., p. 665.
48. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M. and Williams, R.Hal. **American Past and Present : Volume II From 1865.** (Addison Wesley Educational Publishers Inc., 1999), p. 835.
49. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 667.
50. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 782.
51. Loc.cit.
52. Ibid., p. 788.
53. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 654.
54. Van Doren, Charles and McHenry, Robert editors. **Webster's Guide to American History.** p. 435.
55. Ibid., p. 439.
56. Loc.cit.
57. Divine, Robert A., Breen, T.H., Fredrickson, George M. and Williams, R. Hal. **American past and Present : Volume II From 1865.** p. 810.
58. Todd, Lewis Paul and Curti, Merle. **Rise of the American Nation.** p. 665.
59. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** pp. 789-790.